

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 12 grudnia 2025 r.

DOOŚ-WDŚI.420.1.2025.SP.56

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań: [REDACTED] i [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 2 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 10 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 3 stycznia 2025 r. oraz z 4 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 3 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 5 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 5 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 5 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 4 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 10 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 2 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 16 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 16 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 16 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 4 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 1 stycznia 2025 r. oraz z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 3 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 4 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 7 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 3 stycznia 2025 r., [REDACTED] i [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 5 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 5 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 2 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 2 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 6 stycznia 2025 r., Gminy Czchów z 16 stycznia 2025 r., Stowarzyszenia Ochrony Potoku Granicznik z 17 stycznia 2025 r., [REDACTED] z 20 stycznia 2025 r., Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot z 20 stycznia 2025 r., wraz z uzupełnieniami, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 20 grudnia 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie i przebudowie DK75 klasy GP na odcinku Brzesko – Nowy Sącz, odcinek II od Brzeska na włączeniu do DK75 do Nowego Sącza”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), dalej k.p.a., art. 71 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 i art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

1. uchyla punkt I decyzji w brzmieniu:

„Planowane przedsięwzięcia realizowane w wariantie C polegało będzie na budowie i przebudowie drogi krajowej nr 75, Klasy GP - relacji Brzesko – Nowy Sącz na odcinku ok. 47 km. Na potrzeby realizacji zadania inwestycyjnego przewidywana jest również przebudowa/rozbudowa systemu dróg, budowa obiektów mostowych, przebudowa linii elektroenergetycznych napowietrznych, przebudowa gazociągów, regulacja wód, przebudowa odcinka wału przeciwpowodziowego oraz wylesienia.

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w województwie małopolskim, w jego południowo-wschodniej części i będzie przebiegać przez następujące powiaty i gminy:

- powiat brzeski, gminy: Brzesko, Gnojnik, Czchów, Iwkowa,
- powiat nowosądecki, gminy: Łososina Dolna, Chełmiec,
- powiat Nowy Sącz (miasto na prawach powiatu), gmina: Nowy Sącz.”

i w tym zakresie orzeka:

„Planowane przedsięwzięcia realizowane w wariantie C będzie polegało na budowie i przebudowie drogi krajowej nr 75, klasy GP relacji Brzesko – Nowy Sącz na odcinku ok. 47 km. Na potrzeby realizacji zadania inwestycyjnego przewidywana jest również budowa obiektów mostowych, przebudowa linii elektroenergetycznych napowietrznych, przebudowa gazociągów, regulacja wód, przebudowa odcinka wału przeciwpowodziowego oraz wylesienia.

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w województwie małopolskim, w jego południowo-wschodniej części i będzie przebiegać przez następujące powiaty i gminy:

- powiat brzeski, gminy: Brzesko, Gnojnik, Czchów, Iwkowa,
- powiat nowosądecki, gminy: Łososina Dolna, Chełmiec,
- powiat Nowy Sącz (miasto na prawach powiatu), gmina: Nowy Sącz.

Przebieg planowanej do budowy i przebudowy drogi przez tereny ww. powiatów i gmin przedstawiony został na mapach stanowiących załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszej decyzji.

W ramach zadania przewiduje się dodatkowo budowę i przebudowę odcinków dróg, głównie jako wjazdy i zjazdy na węzłach/skrzyżowaniach, a także dojazdy do/z terenów sąsiadujących. Łączna długość dodatkowych dróg do budowy i przebudowy wyniesie 36,5 km.

Wykaz dróg poprzecznych przecinających projektowaną drogę w wariantie C:

Km osi korytarza	Nr./Nazwa drogi poprzecznej	Klasa techniczna	Dopuszczalne obciążenie	Nawierzchnia	Szerokość	Planowane prace
0+023	Sądecka			Bitumiczna	6	Przebudowa na odcinku 860m
0+949	PW1443K/Kasztelan a Spytką	Z	8t/oś	Bitumiczna	6	Przesunięcie przejazdu na 0+731, przebudowa na odc. 700m
3+619	PW1444K/Graniczna	Z	8t/oś	Bitumiczna	5	Pozostawienie w obecnym przebiegu, przejazd dołem

Km osi korytarza	Nr./Nazwa drogi poprzecznej	Klasa techniczna	Dopuszczalne obciążenie	Nawierzchnia	Szerokość	Planowane prace
3+828	Droga dojazdowa			Bitumiczna Gruntowa	5	
4+365	Skotnica-Przygórze			Bitumiczna	4	Przeniesienie na przejazd pod w km 4275. przebudowa 425m+2 skrzyżowania
4+565	Droga dojazdowa			Gruntowa	3	Wykonanie Drogi dojazdowej wzdłuż jezdni, przejazd pod w km 5503
5+833	Droga dojazdowa			Gruntowa	2.5	Wykonanie Drogi dojazdowej wzdłuż jezdni, przejazd pod w km 5503, włączenie w 6379
6+337				Gruntowa	2.5	Zamknięcie przejazdu, przejazd DD
6+379				Gruntowa	2.5	Zamknięcie przejazd, przejazd DD
6+787	DK75			Bitumiczna		Przejazd Pod+ węzeł, przebudowa na dł. 500m
6+787	Wojtówka			Bitumiczna	5	Przejazd DD
7+551				Bitumiczna	3.5	Zamknięcie przejazd, przejazd DD do 1438k
7+694				Bitumiczna /Gruntowa	3	Zamknięcie przejazd, przejazd DD do 1438k
8+960				Bitumiczna	5	Przejazd pod w km 8873, Przebudowa na odcinku 200m
9+659				Bitumiczna	5	Przejazd nad w km 958,55 Przebudowa na odcinku 200m
10+407	PW1439K	Z	8t/oś	Bitumiczna	5.5	Przejazd pod w starym przebiegu
10+951				Bitumiczna	5	Zamknięcie przejazdu, Przejazd w km 10407
11+182				Gruntowa	4	Zamknięcie przejazdu, Przejazd DD do 11928
11+996				Bitumiczna	4	Przebudowa 320m, przejazd nad w 11928
13+298				Bitumiczna	3	Przebudowa 110m, przejazd nad w 13350
13+883	DK75			Bitumiczna		Węzeł
14+597				Gruntowa	3	Zamknięcie, przejazd DD

Km osi korytarza	Nr./Nazwa drogi poprzecznej	Klasa techniczna	Dopuszczalne obciążenie	Nawierzchnia	Szerokość	Planowane prace
14+765				Bitumiczna	5	Przebudowa 150m, przejazd nad w starym śladzie
14+967				Grunтова	4	Przebudowa 200m
15+546				Grunтова	3	Przejazd nad w km 15416
15+655				gruntowa	3	Zamknięcie przejazdu, przejazd DD do przejazdu w km 15416
15+838				gruntowa	3	Zamknięcie przejazdu, przejazd DD do przejazdu w km 15416
15+905				gruntowa	3	Zamknięcie przejazdu, przejazd DD do przejazdu w km 15416
16+020	K250073	D	10t	Bitumiczna	3	Przebudowa na odcinku 1200m, przejazd w km 15416
17+246				Grunтова	3	
20+454	PW1448k	L	8t/oś	Bitumiczna	5	Przebudowa na odc. 620m, przejazd pod w km 20390, skrzyżowanie na prawoskręty
21+712				Bitumiczna	4	Przebudowa na odc. 330m
21+983				Bitumiczna	4	Starodroże - zjazd do działek leśnych
22+340				Bitumiczna	4	Przebudowa - przejazd pod w 23372
23+120	K250048	D	2.5t	Bitumiczna	5	Przebudowa - przejazd po DD
23+359	DK75			Bitumiczna	6	Włączenie w nową trasę, likwidacja istniejącego przebiegu do 25+4333
24+355	PW1556K	Z	8t/oś	Bitumiczna	6/3 na obiekcie	Przebudowa na długości 400m, wraz z przebudową obiektu nad rzeką Łososina
26+124	DK75			Bitumiczna	7	Przebudowa przebiegu do km 26+483 po starodrożu
26+128				Bitumiczna	5	Przebudowa - przejazd w km 25+433
26+611				Grunтова		Zamknięcie przejazdu - przejazd w km 27068,76
26+880				Grunтова		Zamknięcie przejazdu - przejazd w km 27068,76

Km osi korytarza	Nr./Nazwa drogi poprzecznej	Klasa techniczna	Dopuszczalne obciążenie	Nawierzchnia	Szerokość	Planowane prace
28+004	292529K	L	KR1	Bitumiczna	6	
29+476	DK75					Zamknięcie drogi do 29935, przejazd w km 29200
29+935	PW1555K	Z	8t/oś	Bitumiczna	6	Przejazd zamknięty, objazd przez skrzyżowanie z DK75 i nową drogę w 30434
30+345					6.6+Chodnik	Droga zamknięta
31+266				Bitumiczna	6	Przejazd Pod w istniejącym przebiegu
31+275				Gruntowa	3	Zamknięta
31+735	292503K	L	KR1	Gruntowa	3	Przejazd zamknięty, przejazd pod w km 31266
31+954	1555K	Z	8t/oś	Bitumiczna	6	Przejazd Pod w istniejącym przebiegu
32+347	1553K			Gruntowa	3	Przejazd Pod w istniejącym przebiegu
32+840		Z	8t/oś	Bitumiczna	6	Przejazd Pod w istniejącym przebiegu
33+112				Gruntowa	3	Przejazd zamknięty
33+767				Bitumiczna	5.5	Przebudowa na długości 430m, przejazd nad w istniejącym przebiegu
33+790		L		Bitumiczna	4	Przejazd zamknięty
33+886				Gruntowa	3	Przejazd zamknięty
34+252				Bitumiczna Gruntowa	3	Przejazd zamknięty, przebudowa na dd
34+772				Bitumiczna	3	Przejazd zamknięty, następny przejazd w km 35031
34+829				Bitumiczna	4	Przejazd zamknięty, następny przejazd w km 35031
35+031				Bitumiczna	4	Przejazd nad, przebudowa na długości 260m
35+233				Bitumiczna	4.5	Przejazd zamknięty

Km osi korytarza	Nr./Nazwa drogi poprzecznej	Klasa techniczna	Dopuszczalne obciążenie	Nawierzchnia	Szerokość	Planowane prace
35+941		Z		Bitumiczna	5	Przebudowa na długości 400m, przejazd nad w istniejącym przebiegu
36+868				Bitumiczna	6	Przejazd zamknięty
37+431				Bitumiczna	4	Przebudowa na długości 350m - przejazd w km 37334
37+593				Bitumiczna	4	Przejazd zamknięty
37+611				Gruntowa	2	Przejazd zamknięty
37+808				Bitumiczna	4	Strona PN - Przejazd zamknięty Strona PD - Dojazd DD wzdłuż jezdni głównej do węzła z DK75
37+947				Bitumiczna	6	Strona PN - Przejazd zamknięty Strona PD - Dojazd DD wzdłuż jezdni głównej do węzła z DK75
38+190				Bitumiczna	4	Przejazd zamknięty
38+241				Bitumiczna	7	Przebudowa na odc. 600m
40+788				Bitumiczna	7	Przebudowa na odc. 1000m
44+795				Gruntowa	4	Zamknięty
46+750				Bitumiczna		Włączenie się węzłem
47+213				Bitumiczna		Włączenie się węzłem

”

2. uchyła punkt II.4 decyzji w brzmieniu:

„Podczas prac polegających na przełożeniu koryt cieków naturalnych, prowadzonych pod nadzorem ichtiologa, należy stosować następujące zasady, według występującej kolejności:

- a. wykonanie nowego odcinka koryta ciek,
- b. włączenie nowopowstałego odcinka do naturalnego koryta ciek,
- c. odcięcie starego fragmentu koryta (w pierwszej kolejności od strony górnego odcinka ciek) poprzez zastosowanie przegrody ziemno–gruntowej, z jednoczesnym zachowaniem ciągłości przepływu wody w nowopowstałym odcinku koryta ciek,

- d. stopniowe obniżanie poziomu lustra wody w starym korycie (przy ciągłym odławianiu zwierząt), a następnie sprawdzenie dna, celem odłowienia osobników, które mogą być zagrzebane w mule,
- e. zwierzęta należy przenieść pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska (najlepiej do odcinka położonego poniżej fragmentu objętego pracami),
- f. zasypanie części koryta przeznaczonego do likwidacji należy przeprowadzić małym, jednostronnym frontem roboczym, tak aby uniemożliwić ucieczkę zwierzętom, które mogły pozostać jeszcze w korycie, wykorzystując ziemię pochodzącą z wykopu nowego koryta."

i w tym zakresie orzeka:

„Prace związane z bezpośrednią ingerencją w ciek naturalny należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym (w szczególności ichtiologa i herpetologa). Prace prowadzić w sposób minimalizujący zanieczyszczenia wód spowodowane naruszeniem osadów dennych i zamulaniem. Odcinkowe przełożenie rowów oraz cieków prowadzić według następujących zasad:

- a. wykonać nowy odcinek koryta cieku;
- b. włączyć nowopowstały odcinek do naturalnego koryta cieku;
- c. odciąć stary fragment koryta (w pierwszej kolejności od strony górnego odcinka cieku) poprzez zastosowanie przegrody, z jednoczesnym zachowaniem ciągłości przepływu wody w nowopowstałym odcinku koryta cieku;
- d. dokonać lustracji „starego” odcinka koryta pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przenieść je pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska (najlepiej do odcinka cieku położonego poniżej fragmentu objętego pracami). Następnie należy stopniowo obniżać poziom lustra wody w starym korycie (przy ciągłym odławianiu zwierząt), a w dalszej kolejności dokonać sprawdzenia dna, celem odłowienia zwierząt, które mogą być zagrzebane w mule. Przed ostateczną likwidacją koryta ponownie skontrolować jego dno i odłowić napotkane w nim osobniki, np. płazy;
- e. zasypanie części przeznaczonej do likwidacji prowadzić jednostronnym frontem roboczym;
- f. ziemię pochodzącą z wykopu nowego koryta wykorzystać do zasypania starego koryta;
- g. w przypadku zastosowania tymczasowego obiegu zastępczego, należy przywrócić przepływ wody w starym korycie, powtarzając sposób prowadzenia prac. W razie stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy w korytach cieków i rowach obecności chronionych gatunków, należy wstrzymać prowadzone prace do czasu uzyskania stosownych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych. Prace polegające na odcinkowym przełożeniu cieków i rowów nieprowadzących wód w sposób ciągły prowadzić w okresach suchych.”;

3. uchyla punkt II.5 decyzji w brzmieniu:

„Niezbędne prace w korytach cieków naturalnych należy przeprowadzać poza okresami rozrodu lokalnej ichtiofauny. Dotyczy to nie tylko stwierdzonych chronionych gatunków ryb, a wszystkich rodzimych gatunków występujących w obrębie planowanej inwestycji. W przypadku stwierdzenia przez ichtiologa tarlisk, miejsc inkubacji ikry, schronień larw lub narybku ryb lub minogów - należy stosować się do wskazań ichtiologa. Ichtolog powinien wskazać termin rozpoczęcia prac i udokumentować zaistniałą sytuację.”

i w tym zakresie orzeka:

„Niezbędne prace w korytach cieków naturalnych należy przeprowadzać poza okresem tarła ryb i inkubacji ikry, który przypada na okres 1 marca – 31 lipca. W przypadku stwierdzenia przez ichtiologa tarlisk, miejsc inkubacji ikry, schronień larw lub narybku ryb, a zwłaszcza pstrąga potokowego lub minogów - należy stosować się do wskazań ichtiologa. Ichtolog powinien wskazać termin rozpoczęcia prac i udokumentować zaistniałą sytuację.”;

4. uchyla punkt II.13 decyzji w brzmieniu:

„W przypadku stwierdzenia koncentracji zawiesiny ogólnej powyżej 80 mg/l w trakcie prowadzenia prac w korytach cieków, prace te należy wstrzymać na długości cieku i na czas wskazany przez ichtiologa.”

i w tym zakresie orzeka:

„W przypadku wykonywania prac na ciekach naturalnych, w sytuacji gdy w korycie występuje przepływ wody, codziennie przez cały okres prowadzenia tych prac, wykonywać pomiary stężenia zawiesiny ogólnej w wodzie w punkcie pomiarowym zlokalizowanym w odległości ok. 100 m w dół cieku licząc od miejsca prowadzenia robót. Jeżeli stężenie zawiesiny ogólnej będzie >80 mg/l w odległości 100 m od miejsca prowadzenia prac w korycie rzeki, przez trzy dni z rzędu, prace należy okresowo przerwać na czas wskazany przez specjalistę ichtiologa”;

5. uchyla punkt II.41 decyzji w brzmieniu:

„Ekrany akustyczne na przejściach górnych dla zwierząt od strony przejścia należy obsadzić roślinnością, w szczególności pnączami.”

i w tym zakresie orzeka:

„Ekrany akustyczne oraz ekrany przeciwołśnieniowe na przejściach górnych dla zwierząt, od strony przejścia (tj. przeciwnej niż źródło hałasu drogowego) obsadzić roślinnością, w szczególności pnączami. Ekrany wybudować w sposób umożliwiający pięcie się po nich roślin. Do nasadzeń wykorzystać rodzime gatunki pnączy, jak np. bluszcz pospolity (*Hedera helix*). Nie należy stosować gatunków o owocach atrakcyjnych dla ptaków. We współpracy z nadzorem botanicznym określić gatunki pnączy spełniające lokalne warunki siedliskowe. Sadzonki roślin pnących należy sadzić w odległości nie większej niż 3 m od siebie. Odległość uzależnić od gatunku.”;

6. uchyla punkt II.53 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do wycinki drzew i krzewów nie później niż 5 dni przed wycinką należy dokonać z udziałem entomologa oględzin wszystkich wypróchniałych drzew pod kątem obecności pachnicy dębowej i innych chronionych gatunków chrząszczy”.

i w tym zakresie orzeka:

„Przed przystąpieniem do wycinki drzew i krzewów nie później niż 5 dni przed wycinką należy dokonać z udziałem entomologa oględzin wszystkich drzew o średnicy większej niż 25 cm, mierzonej na wysokości 130 cm, pod kątem obecności pachnicy dębowej i innych chronionych gatunków chrząszczy. W przypadku stwierdzenia ich występowania, wycinkę należy wstrzymać i postępować według wytycznych entomologa z nadzoru przyrodniczego.”;

7. uchyla punkt II.63 decyzji w brzmieniu:

„Wszystkie parametry przejść dolnych dla dużych zwierząt powinny przewyższać parametry minimalne przejść tj. światło ekologiczne $H \geq 5m$ ”.

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować i zbudować obiekty inżynierskie pełniące funkcję przejść dla zwierząt, wymienione w poniższej tabeli:

Lp.	KM	Nazwa obiektu	Typ obiektu	Opis przeszkody	Światło ekologiczne B*H [m] **	Funkcja EKO
1.	1+460	C-MD2	M	potok Kowalówka+droga inna	$B > \text{sz. cieku} \times 2 (\text{min } 15 \text{ m}) * H > 5$	PZDd
2.	3+517	C-MD3	M	potok Leksandrówka/Stara Rzeka	30*5	PZDd
3.	5+514	C-WD3	WD	Droga lokalna	$B > 2 \times 3 \text{ m (po obu stronach drogi)}$ $* H > 3.5$	PZDś
4.	7+172	C-MD4	M	Rzeka Uszwica	$B > \text{sz. cieku} \times 2 (\text{min } 6 \text{ m}) * H > 3.5$	PZDś
5.	7+867	C-MD5	M	Ciek bez nazwy	$B > \text{sz. cieku} \times 2 (\text{min } 6 \text{ m}) * H > 3.5$	PZDś
6.	7+883	C-s(p)MD5	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
7.	8+824	C-MD5a	M	Teren, ciek bez nazwy	15*5	PZDd
8.	8+824	C-sMD5a	M	Ciek bez nazwy	1.5*1.5	PZM
9.	9+966	C-MD6	M	Ciek bez nazwy	2*1.5	PZŁ
10.	10+013	C-sMD6	M	Ciek bez nazwy	2*1.5	PZŁ
11.	10+225 10+420	C-ED2	p. ED k. ED	Droga, teren, ciek bez nazwy	$B > \text{sz. cieku} \times 2 (\text{min } 15 \text{ m}) * H > 5$	PZDd
12.	11+460	C-PZ1	PZ	Szlak migracji zwierząt	$B > 35 \text{ m}$	PZGd
13.	12+460	C-MD7	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
14.	12+955	C-MD8	M	Ciek bez nazwy	12*3.5	PZDś

Lp.	KM	Nazwa obiektu	Typ obiektu	Opis przeszkody	Światło ekologiczne B*H [m] **	Funkcja EKO
15.	13+245	C-MD9	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
16.	13+245	C-sMD9	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
17.	13+690	C-l(l)MDx	M	Ciek bez nazwy	3.5*1.5	PZM
18.	13+860	C-ED3	p. ED	teren, droga dk 75 Tymowa-Jurków, potok Tymówka	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
	14+095		k. ED			
19.	13+910	C-sMDx	M	Ciek bez nazwy	3.5*1.5	PZM
20.	16+163	C-MD10	M	Odcięty teren spływu	2.5*1.5	PZM
21.	16+163	C-sMD10	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
22.	16+680	C-MD11	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
23.	16+800	C-PZ2	PZ	Szlak migracji zwierząt	B > 80m	PZGd
24.	17+610	C-MD12	M	Potok Zelina	2.5*1.5	PZM
25.	17+825	C-PZ3	PZ	Szlak migracji zwierząt	B > 80m	PZGd
26.	18+332	C-ED4	p. ED	Teren, ciek bez nazwy	220*5	PZDd
	18+565		k. ED			
27.	19+076	C-MD13	M	Ciek bez nazwy, teren	B > sz. cieku x 2 (min 6 m) * H > 3.5	PZDś
28.	19+076	C-sMD13	M	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
29.	19+931	C-ED5	p. ED	Teren, cieki bez nazwy	350*5	PZDd
	20+305		k. ED			
30.	19+957	C-sPx	P	Ciek bez nazwy	2.5*1.5	PZM
31.	20+268	C-sMDx	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
32.	21+155	C-ED6	p. ED	Potok Granicznik, teren	120*5	PZDd
	21+283		k. ED			
33.	21+519	C-ED7	p. ED	teren	140*5	PZDd
	21+664		k. ED			
34.	21+936	C-ED8	p. ED	Teren, potok Granicznik	110*5	PZDd
	22+048		k. ED			
35.	22+005	C-sMDx	M	Potok Granicznik	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
36.	22+345	C-ED9	p. ED	Teren, ciek Granicznik	150*5	PZDd
	22+497		k. ED			
37.	23+195	C-l(l)MDx	M	Potok Granicznik	6.5*3	PZDś
38.	23+195	C-l(p)MDx	M	Potok Granicznik, DK75	6.5*3	PZDś

Lp.	KM	Nazwa obiektu	Typ obiektu	Opis przeszkody	Światło ekologiczne B*H [m] **	Funkcja EKO
39.	24+356	C-MD16	M	Droga 1556K, rzeka Łososina	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
40.	24+416	C-sP2	P	Odcięty teren spływu	3*1.5	PZM
41.	24+416	C-P2	P	Odcięty teren spływu	3*1.5	PZM
42.	25+290	C-P3	P	Ciek bez nazwy (zastawki)	3*1.5	PZM
43.	26+453	C-MD17	M	Rzeka Łososina	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
44.	27+395	C-MD18	M	Rzeka Łososina	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
45.	28+018	C-sP4	P	Rów melioracyjny	2.5*1.5	PZM
46.	28+038	C-sP4	P	Rów melioracyjny	2.5*1.5	PZM
47.	28+067	C-P4	P	Rów melioracyjny	2.5*1.5	PZM
48.	29+008	C-s(l)P5	P	Ciek bez nazwy	3.5*1.5	PZM
49.	29+093	C-P5	P	Ciek bez nazwy	3.5*1.5	PZM
50.	29+133	C-s(p)P5	P	Ciek bez nazwy	3.5*1.5	PZM
51.	30+350	C-P6	P	Rów melioracyjny	3.5*1.5	PZM
52.	30+350	C-sP6	P	Rów melioracyjny	3.5*1.5	PZM
53.	30+950	C-P7	P	Rów melioracyjny	2.5*1.5	PZM
54.	31+925	C-ED10	p.ED ED	teren, droga 1555K, rzeka Łososina, droga gminna	480*5	PZDd
	32+440		k. ED			
55.	32+715	C-MD19	M	Ciek bez nazwy	2x5*3.5	PZDś
56.	33+361	C-MD20	M	Ciek bez nazwy	2x5*3.5	PZDś
57.	33+612	C-MD21	M	Ciek bez nazwy	2x5*3.5	PZDś
58.	34+280	C-MD22	M	Odcięty teren spływu	10*3	PZDś
59.	34+270	C-s(l)MD22	M	Odcięty teren spływu	3*1.5	PZM
60.	34+288	C-s(p)MD22	M	Odcięty teren spływu	3*1.5	PZM
61.	34+520	C-MD23	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
62.	34+686	C-MD24	M	Rz. Świdnicki Potok	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
63.	35+186	C-MD25	M	Ciek bez nazwy	10*3	PZDś
64.	35+712	C-MD26	M	Ciek bez nazwy	10*3	PZDś
65.	35+766	C-sMD26	M	Ciek bez nazwy	6.5*2.5	PZDś

Lp.	KM	Nazwa obiektu	Typ obiektu	Opis przeszkody	Światło ekologiczne B*H [m] **	Funkcja EKO
66.	36+795	C-MD27	M	Ciek bez nazwy + droga powiatowa 1552K	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
67.	38+260	C-MD28	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
68.	38+257x	C-ł(p)MD28	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
69.	38+252xx	C-sMD28	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
70.	39+350 39+950	C-MD29	p. M k. M	Rzeka Dunajec	Parametry zbieżne ze światłem ekologicznym pod istniejącym mostem	PZDd
71.	40+915	C-PZ4	PZ	Szlak migracji zwierząt	B > 50m	PZGd
72.	42+597	C-ł(p)MD30	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
73.	42+660	C-MD30	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
74.	42+674	C-ł(l)MD30	M	Ciek bez nazwy	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZM
75.	43+102	C-MD31	M	Rz. Ubiadek	B > sz. cieku x 2 (min. 1 m po obu stronach cieku) * H > 1.5	PZDś
76.	46+467	C-MD32	M	Rzeka Łubinka	10*3	PZDś
77.	PONS 134.784	C-ł(p)MD33	M	Łącznica węzła z DK75	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
78.	PONS 133.948 PONS 134.826	C-MD33	p. M k. M	Rzeka Dunajec	B > sz. cieku x 2 (min 15 m) * H > 5	PZDd
79.	PONS 133.450	C-MD34	M	Potok Szymanowianka	2.5*1.5	PZM
80.	PONS 133.388	C-MD35	M	Rz. Biczyczanka. PD1551K	6.5*2.5	PZDś

** Minimalne wymiary wolnej od przeszkód przestrzeni dostępnej dla zwierząt”;

8. uchyla punkt II.70 decyzji w brzmieniu:

„Na odcinkach atrakcyjnych dla nietoperzy - w dolinach rzek i na krawędzi kompleksów leśnych zaleca się zastosowanie ekranów przeciwoślenniciowych. Ekran przeciwoślenniciowy które ograniczają przenikanie światła z drogi w otoczenie przejść (strefy naprowadzania), które należy zamontować na obiektach, stanowiących przejścia górne dla zwierząt i w odległości do 100 metrów od tych obiektów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wykonać ekrany przeciwoślenniciowe:

- a. na wszystkich obiektach pełniących funkcję górnych i dolnych przejść dla zwierząt dużych i średnich. Ekran przeciwoślenniciowy wykonać z drewna o naturalnej barwie i wysokości 2,5 m. Ekran na przejściach dolnych usytuować wzdłuż jezdni i objąć całą szerokość przejścia dolnego oraz odcinek co najmniej 50 m od krawędzi przejścia w obu kierunkach. Na przejściach górnych wysokość ekranów

przeciwołśnieniowych powinna wynosić 2,5 m, ekrany powinny być zlokalizowane wzdłuż zewnętrznych krawędzi przejścia górnego, łącznie z najściami (minimum 50 m w obu kierunkach) i łączyć się płynnie z ogrodzeniem podstawowym;

- b. na odcinkach atrakcyjnych dla nietoperzy – w dolinach rzek i na krawędzi kompleksów leśnych. Ekrany przeciwołśnieniowe wykonać z drewna o naturalnej barwie i wysokości 2,5 m.”;

9. uchyla punkt III.19 decyzji w brzmieniu:

„W przypadku zastosowania przeźroczystych lub półprzeźroczystych ekranów akustycznych (lub takich elementów), należy zastosować ekrany akrylowe z nadrukami ograniczającymi ryzyko kolizji ptaków (np. z poziomo zatopionymi czarnymi włóknami poliamidowymi; wzoru w postaci czarnych kropek średnicy 0,8 cm w odległości 14 mm od siebie, całkowicie pokrywający szybę, naniesionych metodą sitodruku; stosowanie pionowych linii złożonych z kropek czarnych lub czarnych i pomarańczowych), a w przypadku użycia ekranów bez elementów ograniczających kolizję - naklejanie na ekrany po zewnętrznej stronie drogi czarnych lub białych pasków taśmy, o szerokości minimum 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od siebie.”

i w tym zakresie orzeka:

„Ze względu na ochronę awifauny należy unikać stosowania jednolicie przezroczystych ekranów akustycznych. W przypadku konieczności ich zastosowania należy umieścić na nich czarne pionowe pasy o szerokości nie mniejszej niż 2 cm w odległości nie większych niż 10 cm. Ekrany mają być wyposażone w pasy fabryczne, według trwałej technologii, odpowiadającej trwałości samych paneli. Zabrania się montowania nowych paneli bez pasów i naklejania ich w późniejszym terminie.”;

10. uchyla punkt V.1 decyzji w brzmieniu:

„Skuteczności i wykorzystywania przejść dla zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Skuteczności i wykorzystywania przejść dla zwierząt. Monitoring przejść dla zwierząt powinien obejmować wszystkie przejścia dla zwierząt średnich i dużych. Monitoring przeprowadzić w 2., 3. i 5. roku od oddania przedsięwzięcia do użytkowania.

Monitoring należy prowadzić poprzez rejestrację zwierząt przy pomocy automatycznych kamer wideo (tzw. wideopułapek). W przypadku przejść górnych monitoring prowadzić metodą równoległą również poprzez rejestrację tropów zwierząt na pasach z piaskiem. Monitoring prowadzić z uwzględnieniem poniższych wytycznych:

- a) w przypadku wideopułapek wykonywać 12 sesji rejestracji obrazu i dźwięku rocznie; każdą sesję prowadzić przez dwa kolejne tygodnie w miesiącu. Przy doborze liczby i rozstawienia kamer należy wziąć pod uwagę szerokość przejścia, zasięg czujnika ruchu, a także zasięg oświetlenia nocą, tak aby zasięgiem objąć całą szerokość przejścia. W przypadku przejść górnych oraz wybranych 3 przejść dolnych rejestrację zwierząt wykonywać również w obszarze naprowadzania. Kamery w obszarze naprowadzania należy rozmieścić w odległości nie mniejszej niż 100 m od pasa drogowego i nie większej niż 1000 m od środka korony przejścia;

- b) w przypadku rejestracji tropów wykonać pasy z piaskiem w postaci rynien o głębokości 15 cm i szerokości 2,5 m, których dno zabezpieczyć folią lub geowłókniną uniemożliwiającą przerastanie roślin, a następnie wypełnić drobnopiękistym piaskiem (o granulacji do 2 mm), który powinien być wcześniej wypłukany i przesiany, w celu usunięcia większych ziaren. Rynnę zlokalizować w środkowej części przejścia, na całej jego szerokości (od krawędzi do krawędzi). Kontrole wykonywać dwa razy w miesiącu, przy czym jedna kontrola powinna składać się z dwóch wizyt. Po każdej kontroli wygładzać powierzchnię piasku;
- c) rejestrację zwierząt wideopułapkami oraz rejestrację tropów zwierząt uzupełnić identyfikacją odchodów oraz identyfikacją śladów żerowania, uszkodzeń roślin i innych śladów obecności zwierząt na całej powierzchni przejść oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie, tj. w strefach najść;
- d) wyniki monitoringu przejść dla zwierząt powinny zawierać: listę gatunków zwierząt stwierdzonych na przejściu, strukturę gatunkową zwierząt, częstość użytkowania przejścia przez dany gatunek, stałość występowania gatunku na przejściu, a także interpretację otrzymanych wyników;
- e) sprawozdania z prowadzonego monitoringu przyrodniczego przejść dla zwierząt należy przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w terminie dwóch miesięcy od zakończenia rocznego cyklu kontroli w danym okresie monitoringowym. Końcowe sprawozdanie z przeprowadzonego monitoringu przejść dla zwierząt, zawierające zbiorcze zestawienie zebranych wyników wraz z ich interpretacją (dotyczącą m.in. zagospodarowania powierzchni przejść i ich otoczenia oraz zaleceń w zakresie zmian poprawiających skuteczność obiektów) należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w terminie trzech miesięcy od zakończenia ostatniego cyklu kontroli w ostatnim okresie monitoringowym. Sprawozdanie należy składać w formie pisemnej wraz z kopią na nośniku elektronicznym.”;

11. uchyła punkt VII.2 decyzji w brzmieniu:

„Rozwiązań projektowych systemu odwodnienia drogi i obiektów inżynierskich, wskazania lokalizacji i rodzajów zbiorników, sposobu uszczelnienia systemu odbiorników ostatecznych, lokalizacji i parametrów rozwiązań chroniących środowisko wraz z uzasadnieniem ich lokalizacji, przepustowości, przedstawieniem obliczeń i uzasadnieniem doboru”.

i w tym zakresie orzeka:

„Rozwiązań projektowych systemu odwodnienia drogi i obiektów inżynierskich, wskazania lokalizacji i rodzajów zbiorników, sposobu uszczelnienia systemu odbiorników ostatecznych oraz:

- a) lokalizacji i parametrów rozwiązań chroniących środowisko w tym obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt wraz z uzasadnieniem ich lokalizacji, przepustowości, przedstawieniem obliczeń i uzasadnieniem doboru, w

szczegółności należy poddać analizie przejścia projektowane w km 16+163, 24+356, 26+453, 27+395;

- b) zweryfikowanych pod względem aktualności wyników inwentaryzacji przyrodniczej ze szczególnym uwzględnieniem dużych i średnich ssaków, płazów oraz chomika europejskiego wraz z weryfikacją wyznaczonych szlaków migracji.”;

12. w pozostałej części utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją RDOŚ w Krakowie, po rozpatrzeniu wniosku Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dalej GDDKiA, z 27 września 2021 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 oraz art. 82 u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Od ww. decyzji osoby i podmioty wymienione na stronie 1 tej decyzji wniosły odwołania (część osób dodatkowo uzupełniła odwołania w trakcie postępowania odwoławczego), w których przedstawiły następujące zarzuty i uwagi:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego poprzez brak wszechstronnego wyjaśnienia całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie: art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 1 k.p.a., art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 66 ust. 1 pkt 15, art. 71 ust. 1, art. 80, art. 81, art. 82 ust. 1, art. 85, art. 88 u.o.o.ś.;
2. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 2a, pkt 6, pkt 6a, pkt 7, pkt 9 u.o.o.ś., art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 u.o.o.ś. w związku z art. 7, art. 77 § 1 k.p.a. poprzez zaakceptowanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierającego braki, uchybienia i błędy powodujące, że raport nie może stanowić podstawy do wydania decyzji;
3. naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak dokładnego i wyczerpującego zbadania okoliczności sprawy oraz rozpatrzenia materiału dowodowego, oparcie się jedynie na raporcie, co doprowadziło do wadliwego ustalenia stanu faktycznego sprawy w zakresie poziomu ingerencji w siedliska priorytetowe 91E0, wadliwej oceny skali i skutków oddziaływania inwestycji na siedliska i korytarze ekologiczne wilka i rysia, łączności ekologicznej, co skutkowało brakiem ustalenia działań minimalizujących (m.in. dot. budowy przejść dla zwierząt);
4. decyzja nie spełnia wymagań merytorycznych i ustawowych, ponieważ została wydana na podstawie niepełnych, nierzetelnych i mało wiarygodnych informacji zawartych w raporcie. Potwierdza to nałożony w decyzji obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w pełnym zakresie, który stanowi naruszenie art. 82 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś.;
5. naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. przez niewskazanie w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji przepisu stanowiącego podstawę do nałożenia konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
6. brak przesłanek do nałożenia w zaskarżonej decyzji ponownej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 88 u.o.o.ś.;

7. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. polegające na tym, że RDOŚ w Krakowie rzetelnie i w pełnym zakresie badał wnioski tylko w wariantach C, pomimo dwóch innych wariantów przedstawionych w raporcie. Świadczy o tym treść sentencji i uzasadnienia zaskarżonej decyzji;
8. wydanie decyzji na podstawie raportu niespełniającego wymogów art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. poprzez:
 - a) brak należytego zweryfikowania prawidłowości dokonania doboru przez inwestora trzech wariantów wymaganych w raporcie w postaci wariantu proponowanego, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska w kontekście braku w raporcie analizy doboru wariantów „z góry” (*ex ante*), celem wykazania ich prawidłowego doboru, a nie „po zakończeniu procesu” analizy wielokryterialnej (*ex post*). W wyniku błędu organu pierwszej instancji organ ten ustalił, że „racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska” jest wariant najkorzystniejszy spośród wariantów dobranych przez inwestora do raportu, a nie wariant najkorzystniejszy dla środowiska spośród uniwersum możliwych wariantów racjonalnych;
 - b) brak w raporcie trzech ustawowych wariantów. Na kilkukilometrowym odcinku w rejonie Potoku Granicznik, niedaleko Obszaru Natura 2000 Łososina Dolna wszystkie trzy warianty mają wspólny przebieg, a w innych miejscach przebiegają wspólnie po dwa warianty. Co do zasady obiekty liniowe takie jak drogi, linie kolejowe itp. powinny być wariantowane przede wszystkim poprzez odmienny przebieg. Jeśli przyjąć, że z zasady inwestor nie musi wariantować przebiegu i może wariantować innymi aspektami (niweleta, obiekty inżynierskie itd.), to zagraża to prawidłowości oceny oddziaływania na środowisko;
 - c) we wszystkich 3 wariantach projektowanej drogi odcinek Kurów-Nowy Sącz jest taki sam i przebiega przez teren o gęstej zabudowie mieszkalno-usługowej;
9. zarzuty dotyczące wskazania nieprawidłowego wariantu do realizacji w decyzji:
 - a) droga powinna być realizowana w wariantach F, który został uznany za najkorzystniejszy dla środowiska;
 - b) droga powinna być realizowana w wariantach A preferowanym przez Gminy Czchów, Łososina Dolna, Gnojnik;
 - c) na etapie Studium Techniczno-Ekonomiczno-Środowiskowego był rozpatrywany inny przebieg w postaci wariantu B omijający Potok Granicznik;
10. brak przedstawienia w raporcie analizy wielokryterialnej, na podstawie której inwestor uznał, że najkorzystniejszym rozwiązaniem technicznym, społecznym, środowiskowym i ekonomicznym jest koncepcja budowy drogi na prawym brzegu rzeki Dunajec na odcinku od Nowego Sącza do Kurowa, zamiast wzdłuż niezbudowanego lewego brzegu rzeki;
11. materiały merytoryczne w zakresie przebiegu wariantów do analizy wielokryterialnej zostały przygotowane nierzetelnie, należy powtórzyć analizę wielokryterialną w celu powtórnego wyboru wariantów przebiegu drogi;

12. konieczność nałożenia w decyzji dodatkowych obowiązków w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko dotyczących przedstawienia w raporcie rocznej inwentaryzacji w zakresie występowania i aktywności wilka, rysia, ssaków kopytnych, chomika europejskiego, płazów oraz liczby, lokalizacji i rozmieszczenia przejść dla zwierząt;
13. brak w decyzji konkretnych obowiązków minimalizujących negatywne oddziaływanie na dobrostan i zdrowie mieszkańców;
14. naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. przez brak przeprowadzenia spotkań i konsultacji społecznych przez Prezydenta Nowego Sącza z mieszkańcami miasta, dotyczących przebiegu drogi od Kurowa do Nowego Sącza oraz brak informowania mieszkańców i radnych miasta o „trybie i przedmiocie prowadzonego postępowania”;
15. w zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie nie odniósł się do:
 - a) uwag i wniosków z konsultacji społecznych mieszkańców dot. odcinka drogi Kurów – Dąbrowa – Nowy Sącz, co stanowi naruszenie art. 85 u.o.o.ś.;
 - b) wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, tj. spotkania z 13 grudnia 2024 r. z udziałem przedstawicieli wnioskodawcy oraz Prezydenta Miasta Nowy Sącz, stanowi to naruszenie art. 80 ust. 1 u.o.o.ś.;
 - c) analizy możliwych konfliktów społecznych, która powinna zostać opisana w raporcie, co stanowi naruszenie art. 85 ust. 2 pkt 1a u.o.o.ś. oraz art. 77 § 1 k.p.a.;
 - d) uwag i wniosków wniesionych w piśmie z 23 stycznia 2023 r., co stanowi naruszenie obowiązku wnikliwego i pełnego rozpatrzenia zgromadzonego materiału dowodowego i aktywnego udziału stron postępowania (naruszenie art. 7, art. 8. art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 37 u.o.o.ś.);
16. brak możliwości złożenia uwag i wniosków z uwagi na brak „należytego” zawiadomienia przez RDOŚ w Krakowie oraz przez organ samorządu terytorialnego;
17. naruszenie art. 33 ust. 1 i art. 37 pkt 1 u.o.o.ś. poprzez wyznaczenie udziału społeczeństwa w terminie, po którym do akt sprawy dołączono opinię Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego (po 1 sierpnia 2024 r.). Tym samym uniemożliwiono społeczeństwu zapoznanie się z dodatkowymi dokumentami zgromadzonymi w sprawie. Zgodnie z art. 33 u.o.o.ś. „procedura włączająca społeczeństwo do udziału w postępowaniu” powinna być ostatnią czynnością organu przed wydaniem decyzji;
18. realizacja inwestycji spowoduje wyburzenie domów prywatnych i pogorszenie się sytuacji życiowej i zdrowotnej osób w nich mieszkających; odszkodowania nie odpowiadają wartości nowych nieruchomości;
19. brak w decyzji informacji o obiektach planowanych do wyburzenia oraz o kryteriach, którymi inwestor powinien się kierować przy ingerencji w majątek prywatny;
20. w punkcie II.48 zaskarżonej decyzji wskazany został obowiązek minimalizacji zajętości terenu w obszarach dolinnych ze względu na ochronę środowiska, zaś nie wskazano obowiązku minimalizacji zajętości terenu ze względu na konieczność ochrony dóbr materialnych;

21. brak w decyzji faktycznego uzasadnienia obowiązku lokalizacji ekranów akustycznych o określonych parametrach na odcinku drogi od 43+000 do 47+200;
22. brak w decyzji obowiązku stosowania przenośnych ekranów akustycznych w porze dnia na etapie budowy w rejonie zabudowy mieszkaniowej;
23. na etapie budowy drogi wystąpi ponadnormatywna emisja hałasu;
24. z decyzji wynika, że we wszystkich wariantach inwestycyjnych po oddaniu drogi do eksploatacji będą występować przekroczenia hałasu, a także, że po zastosowaniu środków ochrony przed hałasem poziom hałasu na terenach chronionych zostanie dotrzymany. Jednocześnie RDOŚ w Krakowie zobowiązał GDDKiA do analizy w zakresie emisji hałasu na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko;
25. z decyzji wynika, że istnieje zagrożenie ponadnormatywną emisją hałasu szczególnie w okolicy ul. Tarnowskiej, Witosa i obwodnicy nawet po wybudowaniu ekranów akustycznych;
26. brak odniesienia się w decyzji do emisji hałasu spowodowanej postojem samochodów wynikającym z kumulacji ruchu przy zjeździe z drogi czteropasmowej na drogę dwupasmową;
27. brak wskazania w decyzji, by zaplecze budowy i miejsca magazynowania materiałów, składowania odpadów lokalizować w miejscach oddalonych od terenów chronionych akustycznie;
28. brak uwzględnienia w analizie oddziaływania na środowisko ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do powietrza i odniesienia się do tego w decyzji. Możliwe są przekroczenia emisji dwutlenku azotu;
29. w obliczeniach emisji zanieczyszczeń do powietrza nie wzięto pod uwagę położenia miasta (Nowego Sącza) w dolinie (brak informacji o tym w treści decyzji);
30. brak uwzględnienia oddziaływania transgranicznego w odniesieniu do pyłu PM_{2,5} oraz PM₁₀. „Pył jest zanieczyszczeniem transgranicznym i jest transportowany na odległość do 2500 km. Z uwagi na bliską odległość do granicy ze Słowacją, ok. 35 km od granicy Gminy Łososina Dolna organ pierwszej instancji powinien przeprowadzić postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
31. w decyzji wskazano, że w przypadku wariantu przewidzianego do realizacji nie wystąpiły przekroczenia tlenków azotu, zaś z pisma GDDKiA z 27 kwietnia 2023 r. wynika, że przekroczenie norm odnotowano w wariantcie F i wariantcie A;
32. w decyzji należy nałożyć obowiązek prowadzenia monitoringu oraz analizy porealizacyjnej w zakresie emisji pyłów zawieszonych oraz NO_x z pomiarem w punkcie pod Górą Zabełecką przy ul. Tarnowskiej;
33. emisja drgań może przyczynić się do uszkodzenia konstrukcji domów znajdujących się w sąsiedztwie planowanej drogi, czego potwierdzeniem jest nałożony w decyzji obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania w zakresie emisji drgań;
34. w decyzji należy nałożyć obowiązek szczegółowej identyfikacji potencjalnych źródeł drgań w trakcie prowadzonych robót budowlanych i precyzyjnego określenia wymagań dot. ich minimalizacji;

35. w decyzji należy nałożyć obowiązek publikowania i wywieszania na tablicach ogłoszeń na bieżąco informujących o pracach budowlanych i uciążliwościach z nimi związanych;
36. inwestycja planowana na estakadzie oraz na nasypie w śladzie wału przeciwpowodziowego rzeki Dunajec, z ekranami akustycznymi spowoduje całkowitą degradację środowiska naturalnego, krajobrazu i układu przestrzennego miasta. Wycięte zostaną drzewa, w tym starodrzewa i krzewy, zlikwidowane zostaną łąki. Betonowa infrastruktura drogowa z estakadą pod Górą Zabelecką przetrnie historyczny wjazd do miasta oraz przesłoni widok na jego panoramę oraz na panoramę rzeki Dunajec;
37. budowa drogi na estakadzie oraz na nasypie w śladzie wału przeciwpowodziowego rzeki Dunajec w terenie zalewowym spowoduje, że wiele siedlisk znajdzie się w niecce pomiędzy nową drogą krajową DK75, a odcinkiem starej DK75 (ul. Tarnowska). Zabudowania te będą systematycznie zalewane po większych opadach deszczu przez wody potoków Kretówka i Łubinka, ponieważ wody opadowe nie będą miały drogi odpływu po wybudowaniu nowej drogi. Nastąpi zmniejszenie zdolności retencyjnych terenu, a zbiorniki retencyjne będą zbierały tylko wody opadowe z drogi;
38. budowa drogi na wale przeciwpowodziowym w Nowym Sączu budzi wątpliwości w kontekście zapisu art. 192 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, ze zm.), które zostały wyrażone na jednym ze spotkań przez przedstawiciela Wód Polskich;
39. budowa drogi DK75 wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy – Prawo wodne w związku z możliwym przerwaniem dostępu do wody z ujęć własnych;
40. poważnym uchybieniem jest zaniechanie analizy wpływu inwestycji na indywidualne ujęcia wody w dokumentacji;
41. roboty ziemne podczas budowy drogi mogą spowodować zanieczyszczenie wód podziemnych oraz braki wody w studniach, a część posesji nie jest podłączona do sieci wodociągowej;
42. wzdłuż brzegu rzeki Dunajec przebiega ścieżka rowerowa Velo Dunajec realizowana przez urząd marszałkowski w ramach projektu Velo Małopolska współfinansowanego ze środków UE. Budowa drogi przyczyni się do braku trwałości projektu. Ponadto budowa drogi spowoduje likwidację stadionu piłkarskiego i akademii piłkarskiej;
43. blisko wału przeciwpowodziowego przebiega główny kolektor ściekowy odprowadzający ścieki do oczyszczalni. Budowa drogi będzie wymagała przebudowy, przeniesienia kolektora oraz sieci wodociągowej;
44. budowa drogi może przyczynić się do naruszenia stabilności Góry Zabeleckiej i do osuwania się ziemi. W decyzji nie wskazano zakresu prac zabezpieczających przed osuwaniem się gruntu;
45. droga w wariantcie C będzie przebiegać w bezpośrednim sąsiedztwie z gminną oczyszczalnią ścieków w Gnojniku (km 7+000), co będzie negatywnie oddziaływać na jej funkcjonowanie, np. poprzez wibracje, emisję zanieczyszczeń, emisję hałasu, prowadząc do obniżenia efektywności oczyszczania ścieków lub awarii. W przypadku

- korekty przebiegu drogi na etapie opracowywania szczegółowej dokumentacji technicznej realizacja wariantu C wiąże się z potencjalną koniecznością wyburzenia oczyszczalni;
46. naruszenia art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a, lit. b oraz ust. 1a, ust. 2 i ust. 3 u.o.o.ś. poprzez brak należytej oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na budynki stacji paliw i budynki usługowe w Nowym Sączu oraz brak właściwej analizy ryzyka katastrofy budowlanej na etapie wyburzania instalacji stacji paliw, brak ustaleń w zakresie sposobów zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu oraz w zakresie monitoringu środowiska przed emisją substancji ropopochodnych podczas budowy drogi na terenie stacji paliw. RDOŚ w Krakowie w stopniu niedostatecznym przeanalizował wpływ planowanej inwestycji na człowieka oraz dobra materialne – obiekty budowlane, nie przeprowadzając dogłębnej analizy, czy każdy z obiektów wymaga likwidacji;
 47. naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. f u.o.o.ś. poprzez brak uwzględnienia w raporcie informacji dotyczących wpływu robót rozbiórkowych na stację paliw przy ul. W. Witosa 110 w Nowym Sączu oraz innych istniejących obiektów mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie emisji substancji ropopochodnych oraz środków ograniczających oddziaływanie na środowisko. Zaskarżona decyzja nie zawiera rozstrzygnięcia dot. wstrzymania pracy stacji paliw, opróżniania zbiorników i rurociągów, likwidacji kanalizacji deszczowej, która może być skażona substancjami ropopochodnymi, sposobu postępowania z tymi substancjami oraz zabezpieczenia przed wybuchem podczas prac likwidacyjnych;
 48. naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b w związku z art. 62 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. poprzez brak orzeczenia w treści decyzji obowiązku unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania w szczególności poprzez brak dostatecznego sprecyzowania na czym realizacja tego obowiązku ma polegać. Na 23 stronie zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie wskazał jedynie: *Nakładam dodatkowe obowiązki dotyczące unikania, zapobiegania i ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Obowiązek unikania, zapobiegania i ograniczania oddziaływania zrealizować przez zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w pkt II i III niniejszej decyzji*;
 49. braku w decyzji szczegółowych wymogów dotyczących kompensacji przyrodniczej;
 50. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo iż z raportu wynika niedopuszczalny poziom ingerencji w krajobraz Potoku Granicznik oraz obszar Natura 2000 Łososina Dolna. W wyniku budowy drogi dojdzie do nieodwracalnej dewastacji przyrodniczej tych terenów;
 51. budowa drogi przyczyni się do wycięcia starodrzewu oraz zniszczenia siedlisk przyrodniczych na odcinku od Dąbrowej do Nowego Sącza na terenie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
 52. zlikwidowane zostaną dwa żeremia bobrów w potoku Kretówka; bobry występują też w rzece Łubinka;
 53. naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b, lit c u.o.o.ś. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b u.o.o.ś. poprzez brak nałożenia w zaskarżonej decyzji obowiązku działań minimalizujących polegających na budowie przejść dla zwierząt. W zaskarżonej decyzji

- RDOŚ w Krakowie nie wskazał dokładnej liczby, lokalizacji ani parametrów przejść dla zwierząt. Określając istotne warunki korzystania ze środowiska (pkt II.63-69, pkt II.73 zaskarżonej decyzji) wskazał jedynie zalecenia w zakresie ich budowy;
54. naruszenia art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. w związku z art. 81 ust. 2 u.o.o.ś. w związku z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647, ze zm.), dalej p.o.ś., poprzez wydanie zaskarżonej decyzji pomimo stwierdzenia występowania istotnych braków danych i analiz skutkujących brakiem pewności w odniesieniu do możliwości wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na migracje zwierząt i na integralność obszarów Natura 2000 PLH120087 Łososina i Natura 2000 PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami;
 55. naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478, ze zm.), dalej u.o.p., poprzez brak analizy znaczącego negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000 PLH120087 Łososina i obszaru Natura 2000 PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami;
 56. naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 2a, pkt. 6, pkt 6a, pkt. 7, pkt. 9 u.o.o.ś., art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 u.o.o.ś. w związku z art. 33 ust. 1 pkt 3 u.o.p. poprzez wydanie zaskarżonej decyzji w oparciu o niezgodne z prawem i stanem faktycznym ustalenia raportu w zakresie oddziaływania drogi na sieć korytarzy ekologicznych (Korytarza Południowego – GKPd-9 Podgórze Rożnowskie, KPd-13A Beskid Wyspowy-Dolina Dunajca, KPd-11A Dolina Górnego Dunajca) i dopuszczenie do znaczącego oddziaływania barierowego drogi oraz przyszłej śmiertelności wilków i rysów ze względu na wadliwy program działań minimalizujących w zakresie ich ochrony. Przedmiotowy odcinek drogi koliduje istotnie z siecią paneuropejskich i krajowych korytarzy ekologicznych na długości łącznej ok 23,6 km;
 57. braku przedstawienia w raporcie dowodów potwierdzających zasadność przyjętej liczby, rozmieszczenia i odległości pomiędzy przejściami dla zwierząt w kontekście ich skuteczności dla ssaków dużych i średnich, które zapewniłyby zachowanie łączności ekologicznej dla utrzymania funkcjonalnej i strukturalnej łączności w granicach przecinanych przez drogę siedlisk i korytarzy ekologicznych;
 58. braków w inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby raportu. W zakresie inwentaryzacji priorytetowych siedlisk 91E0 w granicach obszaru PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami w zasięgu linii rozgraniczających inwestycji wstępna analiza publicznie dostępnych zobrazowań satelitarnych wskazała, że areał niszczonego siedliska łągowych może być większy od deklarowanego w raporcie. RDOŚ w Krakowie w decyzji wskazał *Należy w tym miejscu podkreślić, że wilkiny nadrzeczne nie stanowią siedliska *91E0, co w przypadku analizowanej drogi oznacza brak zniszczeń łągów i brak znaczącego negatywnego wpływu na obszar Natura 2000 Środkowy Dunajec z dopływami*” (s. 86 zaskarżonej decyzji). Jest to twierdzenie nieprawdziwe, które wskazuje na nieprawidłową analizę przeprowadzoną w raporcie;
 59. zgodnie z danymi pochodzącymi z monitoringu populacji i opracowań w ramach projektu „Pilotażowy monitoring wilka i rysia w Polsce”, realizowanego w ramach Państwowego

Monitoringu Środowiska (GIOŚ 2020), można oszacować, że planowana droga przecina aktualne siedliska wilka i rysia na długości ok 7 km. W ramach inwentaryzacji wykonanej na potrzeby przygotowania raportu nie stwierdzono występowania wilka i rysia w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, jednak nie przeprowadzono inwentaryzacji terenowych, które pozwoliłyby na rzetelne rozpoznanie liczebności, rozmieszczenia i aktywności przestrzennej lokalnych osobników;

60. planowana droga przecina na stosunkowo rozległym obszarze (km 3+800-7+100) obszary potencjalnego, stałego bytowania gatunku chomika europejskiego. Wykonana inwentaryzacja nie potwierdziła występowania gatunku, ale nie obejmowała metodyki adekwatnej do właściwego rozpoznania terenowego jego aktywności;
61. planowana droga przecina szereg bardzo cennych siedlisk płazów zlokalizowanych w dolinach rzecznych. Autorzy raportu wskazują aktualne/potencjalne występowanie praktycznie całego możliwego spektrum gatunków, co wskazuje na niepełne rozpoznanie i braki w zakresie zastosowanej metodyki lub odpowiedniego harmonogramu obserwacji. W opinii Stowarzyszenia liczba kolizji drogi ze szlakami migracji znacznie wykracza poza wskazywaną w raporcie. Należy zwiększyć liczbę projektowanych przejść o dodatkowe przepusty suche (preferowane m.in. przez kumaki, ropuchę szarą) oraz przejścia akceptowalne przez salamandrę, a także o wprowadzenie rozwiązań zapewniających ciągłość warunków osłonowych na mostach nad drobnymi ciekami;
62. inwentaryzacja prowadzona była w okresie od kwietnia 2018 r. do sierpnia 2019 r. Wniosek o wydanie decyzji został złożony we wrześniu 2021 r. Z uzasadnienia decyzji nie wynika, czy inwentaryzacja była uzupełniania w kolejnych latach, a upływ 5 lat od jej wykonania musi skutkować choćby częściową jej nieaktualnością;
63. planowana droga DK75 w miejscowości Wytrzyiszczka będzie przebiegała przez nieruchomość przylegającą do Potoku Granicznik, który wraz z pobliskim wąwozem stanowi enklawę przyrody i korytarz ekologiczny. Na terenie występuje starodrzew i głązy, które należy uznać za pomniki przyrody. Na terenie „Wspólnego lasu na zawsze” należy utworzyć obszar Natura 2000. Występują tu gatunki chronione: salamandra plamista, nietoperze, ropucha szara, zaskroniec, żmija, padalec. W raporcie nie uwzględniono, że na tym terenie występują nietoperze. Budowa drogi będzie się wiązała z koniecznością wycięcia ok. 35 ha lasów na tym odcinku. W decyzji nie odniesiono się do tych zagadnień.

Ponadto skarżący wniesli o:

64. przeprowadzenie rozprawy administracyjnej zgodnie z art. 89 k.p.a., z uwagi na stan faktyczny sprawy, w celu wypracowania wspólnego rozwiązania na etapie wydawania decyzji, a nie po jej wydaniu;
65. zorganizowanie przez GDOŚ spotkania stron z wnioskodawcą, na którym stawia się przedstawiciele wszystkich zainteresowanych stron, celem wysłuchania i wypracowania konsensusu;

66. uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. oraz wskazanie organowi pierwszej instancji, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy;
67. określenie wytycznych dla organu pierwszej instancji w zakresie interpretacji i stosowania przepisów prawa oraz ochrony interesów stron postępowania zgodnie z art. 138 § 2a k.p.a.;
68. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy poprzez odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Krakowie.

W prowadzonym przez RDOŚ w Krakowie postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia liczba stron postępowania przekracza 10, co upoważniało organ pierwszej instancji, zgodnie z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś., do zastosowania art. 49 k.p.a. i zawiadamiania stron o wszelkich podejmowanych czynnościach w formie publicznych obwieszczeń. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z 31 grudnia 2021 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, (wywieszonym w 8 gminach) RDOŚ w Krakowie poinformował strony, że o kolejnych etapach postępowania, zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a., strony powiadamiane będą poprzez udostępnienie pism w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie. W związku z powyższym zawiadomienie RDOŚ w Krakowie z 23 grudnia 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, informujące strony postępowania o wydaniu decyzji i możliwości zapoznania się z jej treścią, zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń oraz w BIP RDOŚ w Krakowie w terminie od 23 grudnia 2024 r. do 6 stycznia 2025 r. GDOŚ nie stwierdził, aby zawiadomienie RDOŚ w Krakowie z 23 grudnia 2024 r. zostało upublicznione w sposób nieprawidłowy. Zatem, w myśl art. 49 k.p.a., decyzja RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r. została doręczona skarżącym 6 stycznia 2025 r. Czternastodniowy termin na wniesienie odwołania od powyższej decyzji, zgodnie z art. 57 § 1 k.p.a., upłynął 20 stycznia 2025 r. Odwołania osób i podmiotów wymienionych na stronie 1 tej decyzji wniesione zostały z zachowaniem ustawowego terminu.

Planowane przedsięwzięcie polega na przebudowie oraz budowie nowych odcinków drogi krajowej nr 75 o długości 47,2 km. Początek planowanej drogi to kilometr 00+390, zaś koniec zaplanowano na kilometrze 46+827. Projektowana droga będzie miała przekrój dwujezdniowy, dwupasowy na całym projektowanym odcinku. Parametry drogi będą następujące:

- kategoria drogi: krajowa (droga krajowa 75),
- klasa techniczna: GP,
- kategoria ruchu KR5/KR6,
- przekrój poprzeczny 2x2,

- prędkość projektowana 80 km/h (70 km/h, 60 km/h),
- dopuszczalne obciążenie nawierzchni: 115 kN/oś,
- szerokość pasa ruchu: 3,5 m.

W ramach realizacji inwestycji, oprócz drogi głównej, przewidziano również m.in.:

- realizację dróg dojazdowych - drogi gminne klasy technicznej D,
- połączenie inwestycji z istniejącą siecią drogową przez budowę skrzyżowań i węzłów drogowych,
- budowę obiektów inżynierskich: wiaduktów, mostów, przepustów, tuneli i estakad,
- budowę systemu odwodnienia drogi w postaci m.in. rowów, odwodnień liniowych, kanalizacji deszczowej, zbiorników retencyjnych,
- przebudowę infrastruktury technicznej,
- regulację cieków wodnych,
- przebudowę wału przeciwpowodziowego,
- realizację urządzeń ochrony środowiska: przejścia dla zwierząt, płotki naprowadzające dla zwierząt, ekrany akustyczne, ekrany przeciwoślńieniowe.

W ramach zadania przewiduje się budowę i przebudowę odcinków dróg, głównie wjazdów i zjazdów na węzłach/skrzyżowaniach, a także dojazdów do/z terenów sąsiadujących. Łączna długość dodatkowych dróg wyniesie 36,5 km.

Klasy dróg projektowanych:

- droga główna - klasa GP,
- drogi wojewódzkie - klasa G,
- drogi powiatowe i gminne - klasy: Z, L, D,
- dodatkowe jezdnie - klasa D.

Planowane przedsięwzięcie obejmie również przebudowę infrastruktury technicznej w pasie drogowym oraz kolidującej z przedsięwzięciem: linii elektroenergetycznych wysokiego, średniego i niskiego napięcia, linii telekomunikacyjnych, kanalizacji sanitarnej, sieci gazowej i wodociągowej, urządzeń melioracji wodnych. Realizacja przedsięwzięcia będzie wymagała licznych działań obejmujących rozbiórkę, wymianę, remont lub przebudowę istniejących obiektów inżynierskich. Zidentyfikowano łącznie kilkadziesiąt obiektów do rozbiórki (mosty, przepusty, konstrukcje oporowe).

Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., tj. drogi inne niż wymienione w pkt 31 nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmianę przebiegu lub rozbudowę istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku.

W ramach planowanego przedsięwzięcia realizowane będą dodatkowe przedsięwzięcia zaliczane do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj.:

- wymienione w § 3 ust. 1 pkt 67 r.o.o.ś., tj. budowle przeciwpowodziowe, w rozumieniu art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód;
- wymienione w § 3 ust. 1 pkt 88 r.o.o.ś., tj.: zmiana lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu;
- przedsięwzięcia, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 r.o.o.ś., polegające na rozbudowie, przebudowie zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1 r.o.o.ś., tj.:
 - § 3 ust. 1 pkt 62 r.o.o.ś.: dróg o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 r.o.o.ś. lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - § 3 ust. 1 pkt 7 r.o.o.ś.: napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6 r.o.o.ś.;
 - § 3 ust. 1 pkt 31 r.o.o.ś.: instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 r.o.o.ś. oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko;
 - § 3 ust. 1 pkt 67 r.o.o.ś.: budowle przeciwpowodziowe, w rozumieniu art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód.

Linie elektroenergetyczne o napięciu 110 kV oraz 400 kV, które będą kolidowały z budowaną i przebudowywaną drogą zostaną przesunięte z zachowaniem ich parametrów. Linie elektroenergetyczne wysokich napięć zostaną przeniesione na tereny nie przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. W związku z budową drogi konieczna będzie także przebudowa sieci gazowych kolidujących z drogą lub znajdujących się w liniach rozgraniczających drogi. Planowana droga przecina linie elektroenergetyczne: wysokiego napięcia w kilometrażach: 8+000, 27+010 i 44+850. Natomiast kilometraże drogi, w których występuje kolizja i konieczność przebudowy sieci gazociągowej wysokiego ciśnienia to: 0+084, 4+100, 7+000, 13+400-13+740.

Planowana inwestycja obejmie również przebudowę wałów przeciwpowodziowych Dunajca na odcinkach w kilometrażu 43+082 – 45+973 o długości ok. 3090 m i w kilometrażu 46+701 –

47+243 o długości ok. 850 m. Przebudowane wały zostaną uszczelnione od strony odwodnej przy użyciu maty bentonitowej zakotwionej w stropie wału lub za pomocą ekranów z folii PVC. Uszczelnienie zostanie przysypane warstwą ziemi oraz warstwą humusu.

Budowa drogi będzie wymagała wylesienia. Powierzchnia szacowanego wylesienia związana z realizacją przedsięwzięć wyniesie ok. 155 ha. Kilometraż palowanych wylesień oraz ich powierzchnię RDOŚ w Krakowie opisał na stronie 15 charakterystyki przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r.

Inwestycja będzie wiązała się także z pracami w ciekach oraz ich regulacją. Odcinki rzek, a także jezior, na których wykonywane będą prace, oraz zakres prac opisane zostały na stronach 13-15 charakterystyki przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r.

Oddziaływania związane z realizacją i eksploatacją planowanych przedsięwzięć zostały uwzględnione w analizie oddziaływania przedsięwzięcia jako całości na poszczególne komponenty środowiska, m.in. w obliczeniach emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji hałasu do środowiska, oddziaływaniu na środowisko gruntowo-wodne, przyrodnicze.

W związku z kwalifikacją przedsięwzięcia jako mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 32 r.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na mocy art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze oraz ust. 1a u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Krakowie.

Organ odwoławczy dokonał oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego, zakresu stwierdzonej kompensacji przyrodniczej oraz obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r. Warunki określone w punktach: I, II.4, II.5, II.13, II.41, II.53, II.63, II.70, III.19, V.1, VII.2 powyższej decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, c, pkt 2 lit. c, pkt. 5 u.o.o.ś., z tego też względu zostały zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

W punkcie 1 decyzji GDOŚ doprecyzował miejsce realizacji przedsięwzięcia, wskazując jego przebieg przez poszczególne gminy, przez które droga będzie przebiegała. Lokalizacja planowanej drogi przedstawiona została na dwóch mapach stanowiących załączniki do decyzji. Ponadto w punkcie 1 w ramach doprecyzowania miejsca realizacji przedsięwzięcia zamieszczona została tabela, w której znajduje się wykaz dróg poprzecznych przecinających projektowaną drogę, planowanych do budowy/przebudowy w ramach planowanego przedsięwzięcia.

W punkcie 2 organ odwoławczy szczegółowo określił sposób prowadzenia prac polegających na przełożeniu cieków. Ustalony schemat postępowania, w szczególności zapis nakazujący

odłowienie i przeniesienie zwierząt bytujących w „starym” korycie, ograniczy negatywny wpływ tych prac na faunę cieków. Dodatkowo zobowiązano do prowadzenia prac ingerujących w ekosystemy wodne pod nadzorem ichtiologa i herpetologa. Wprowadzono również obowiązek wstrzymania prac, w razie stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy obecności gatunków chronionych i podjęcia odpowiednich działań, które zostały wymienione w omawianym punkcie.

W punkcie 3 GDOŚ doprecyzował warunek, wskazując terminy, w jakich prace na korytach cieków naturalnych nie powinny być prowadzone ze względu na okres tarła ryb. Wskazany w warunku termin uwzględnia okres wędrówek, rozrodu i początkowej fazy wychowu potomstwa gatunków zidentyfikowanych w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej. Podkreślić należy jednak, że u pstrąga potokowego ww. okresy przypadają na inny termin, niż w przypadku pozostałych gatunków ryb stwierdzonych w trakcie inwentaryzacji. Rozszerzenie okresu, w którym obowiązuje zakaz prowadzenia prac w korytach cieków naturalnych, także na okres tarła i inkubacji ikry pstrąga potokowego, byłoby działaniem zbyt daleko idącym i znacznie utrudniającym możliwość realizacji przedsięwzięcia. W związku z tym zdecydowano się pozostawić w warunku fragment dotyczący monitorowania przez ichtiologa obecności tarlisk, miejsc inkubacji ikry itp. oraz zmodyfikowano warunek minimalizujący oddziaływanie zawiesin na ichtiofaunę (II.13).

Punkt 4 niniejszej decyzji zawiera doprecyzowanie warunku, wskazujące, w jakiej odległości od miejsca prowadzenia prac na ciekach naturalnych powinny być prowadzone pomiary stężenia zawiesiny ogólnej w wodzie.

W punkcie 5 GDOŚ zdecydował się doprecyzować pkt II.41 decyzji RDOŚ w Krakowie odnośnie obsadzenia ekranów roślinami, w tym pnącymi. Powodem, dla których obsadzone mają zostać tylko zewnętrzne (względem źródła hałasu) części ekranów akustycznych lub przeciwośnieniowych, jest zminimalizowanie ryzyka kolizji ptaków i nietoperzy z samochodami. Obsadzone pnączami ekrany przyciągają owady (np. ze względu na zwiększone zacienienie, wilgoć), co w efekcie może powodować przyciągnięcie żerujących nietoperzy lub ptaków w sąsiedztwo drogi. Z tego samego powodu GDOŚ wskazał, aby unikać obsadzania roślinami, których owoce są atrakcyjne dla zwierząt. Wskazanie minimalnej odległości pomiędzy sadzonkami ma na celu uzyskanie zwartej kompozycji, która po kilku latach od posadzenia pozytywnie wpłynie na środowisko.

W punkcie 6 organ odwoławczy uszczegółowił treść warunku, wskazując na konieczność przeprowadzenia prac zgodnie z wytycznymi specjalisty entomologa, jako działanie zapewniające ochronę chrząszczy saproksylofagicznych – związanych z występowaniem martwego drewna oraz doprecyzował wymiary drzew, które będą podlegały kontroli entomologicznej.

W punkcie 7 GDOŚ zmodyfikował brzmienie pkt II.63 decyzji RDOŚ w Krakowie. Efektem tej modyfikacji było dodanie tabeli zawierającej wykaz obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt. Zwiększono również parametry następujących przejść górnych dla dużych zwierząt (PZGd), przejść dolnych dla dużych (PZDd), średnich (PZDs) oraz małych

zwierząt (PZM): w km 12+955 (PZDś), 16+800 (PZGd), 17+825 (PZGd), 18+332-18+565 (PZDd), 19+931-20+305 (PZDd), 21+155-21+283 (PZDd), 21+519-21+664 (PZDd), 21+936-22+048 (PZDd), 22+345-22+497 (PZDd), 31+925-32+440 (PZDd), 32+715 (PZDś), 33+361 (PZM), 33+612 (PZM), 34+280 (PZDś), 35+186 (PZDś), 35+712 (PZDś), 46+467 (PZDś). W opinii GDOŚ zaproponowane rozwiązanie stanowi wystarczające działanie minimalizujące ryzyko wystąpienia efektu barierowego planowanej drogi DK75.

W punkcie 8, poprzez modyfikację warunku II.70 decyzji RDOŚ w Krakowie, GDOŚ doprecyzował rozwiązania konstrukcyjne dotyczące sposobu montowania ekranów przeciwoślnieńowych na górnych przejściach dla zwierząt oraz wskazał konieczność wykonania ekranów przeciwoślnieńowych na przejściach dolnych dla dużych i średnich zwierząt. Powyższa zmiana ma na celu minimalizację oddziaływania inwestycji na zwierzęta, poprawę funkcjonalności przejść oraz zmniejszenie ryzyka kolizji nietoperzy z samochodami.

W punkcie 9 treść warunku została zmieniona ze względu na dostosowanie oznakowania przeźroczystych ekranów do możliwie najlepszych rozwiązań zapobiegających kolizjom ptaków z transparentnymi przeszkodami. Oznakowanie doprecyzowano zgodnie ze współczesnym stanem wiedzy i wykorzystywanymi w tym zakresie rozwiązaniami.

Zmiana pkt V.1 decyzji RDOŚ w Krakowie wynika z nieprecyzyjnego brzmienia tego warunku. RDOŚ w Krakowie zbyt ogólnie sformułował wymagania dotyczące monitorowania przejść dla zwierząt, przykładowo nie określił, w jakim terminie ma być przeprowadzony monitoring i jakich przejść ma on dotyczyć. GDOŚ w punkcie 10 decyzji uzupełnił powyższy warunek, precyzując, które konkretnie przejścia mają być objęte monitoringiem, w jakich terminach ma on być wykonywany, oraz uszczegółowił wymagania względem metod prowadzenia tego monitoringu.

Zmiana pkt VII.2 decyzji RDOŚ w Krakowie wynika z nieprecyzyjnego brzmienia tego warunku. RDOŚ w Krakowie nie określił, o jakie „rozwiązania chroniące środowisko” chodzi i co należy przez to rozumieć. GDOŚ w punkcie 11 decyzji uzupełnił powyższy warunek, precyzując, że chodzi również o obiekty pełniące funkcję przejść dla zwierząt, oraz wskazując na konieczność weryfikacji aktualności inwentaryzacji ssaków i płazów, dzięki czemu realizacja ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem ww. aspektów, umożliwi dostosowanie konkretnych działań minimalizujących.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych w odwołaniach, GDOŚ przedstawia poniżej swoje stanowisko.

Ad. 1

W opinii GDOŚ organ pierwszej instancji wziął pod uwagę całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu trwającym ponad trzy lata i na podstawie tego materiału wydał zaskarżoną decyzję. Zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 1 k.p.a., art. 66 ust. 1 pkt. 5, art. 66 ust. 1 pkt 15, art. 71 ust. 1, art. 80, art. 81, art. 82 ust. 1, art. 85, art. 88 u.o.o.ś. GDOŚ uważa za niezasadny.

Ad. 2, 3, 4, 5, 6

Zarówno w opinii organu pierwszej instancji, jak i w opinii GDOŚ raport wraz z wyjaśnieniami i uzupełnieniami spełnia wymogi art. 66 u.o.o.ś. Informacje w nim zawarte pozwoliły na wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz określenie w niej istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., nałożenie obowiązku wykonania kompensacji przyrodniczej oraz obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z taką szczegółowością, jaka była możliwa na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego. Wg GDOŚ organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, zatem art. 7 k.p.a. nie został naruszony, podobnie jak nie został naruszony art. 80 k.p.a., ponieważ fakty nie były ustalane przez RDOŚ w Krakowie dowolnie.

Z uwagi na skalę przedsięwzięcia, potrzebę doszczegółowienia rozwiązań planowanych do zastosowania przez inwestora, które będą znane na późniejszym etapie projektowania inwestycji, w decyzji nałożono obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pozwoli na doszczegółowienie warunków korzystania ze środowiska oraz wskazanie dodatkowych działań ograniczających oddziaływanie inwestycji na środowisko. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskiwana jest przez inwestorów na wczesnym etapie przygotowań do realizacji inwestycji. Może się to wiązać z brakiem informacji o planowanych do zastosowania rozwiązaniach technicznych, technologicznych, także tych mających na celu ochronę środowiska i zmniejszenie lub minimalizację emisji do środowiska. W tym celu w u.o.o.ś. wpisany jest wymóg przedstawienia przez organ prowadzący postępowanie stanowiska w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 tej ustawy, w decyzji wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko (art. 82 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś.). Natomiast w art. 82 ust. 2 u.o.o.ś. wskazano, jakie okoliczności bierze pod uwagę organ, kiedy stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Stosownie do art. 82 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. jedną z okoliczności jest posiadanie na etapie wydawania decyzji danych, które nie pozwalają wystarczająco ocenić oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 u.o.o.ś. Zatem przytoczony w zarzucie przepis (art. 82 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś.) potwierdza, że organ pierwszej instancji wydał zaskarżoną decyzję zgodnie z obowiązującymi przepisami u.o.o.ś., a nie że je naruszył, co chcieli wykazać skarżący.

W podstawie prawnej wydanej decyzji znajduje się art. 82 u.o.o.ś., z którego wynika zakres treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko. Podstawa prawna przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko to art. 82 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., zatem zawiera się w art. 82 tej ustawy, który został wskazany w podstawie prawnej.

W art. 88 u.o.o.ś. wskazane zostały sytuacje, w których może zostać przeprowadzona ponowna ocena oddziaływania na środowisko, jeśli jej obowiązek nie został nałożony w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis ten nie zawiera przesłanek do nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko nakładanego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przesłanki do nałożenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 u.o.o.ś., ocenia organ prowadzący postępowanie, na podstawie materiału zgromadzonego w postępowaniu oraz własnej wiedzy eksperckiej.

Podsumowując, GDOŚ nie zgadza się z zarzutami skarżących dotyczącymi zagadnień związanych z ponowną oceną oddziaływania na środowisko. W opinii organu odwoławczego są one chybione.

Ad. 7

Zarzut ten jest bezpodstawny. Organ w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawsze analizuje wszystkie warianty przedstawione w raporcie. Tak też było w tym postępowaniu. O analizie wariantów przez RDOŚ w Krakowie świadczą zarówno wezwania adresowane do wnioskodawcy, jak i treść decyzji. Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ analizował warianty, porównywał ich oddziaływanie, co znalazło odzwierciedlenie na stronach 136-140 decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r., na których dokonane zostało porównanie oddziaływań wariantów: C – jako wariantu wybranego do realizacji, F – jako racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz A – jako racjonalnego wariantu alternatywnego. Poza tym organ pierwszej instancji w uzasadnieniu wielokrotnie dokonuje porównania wariantów, np. na stronach 125-127 w aspekcie emisji hałasu do środowiska.

Natomiast to, że w sentencji decyzji nie ma warunków dotyczących wariantów innych niż wskazany przez wnioskodawcę do realizacji jest oczywiste i zgodne z obowiązującymi przepisami, bowiem decyzję wydaje się dla konkretnego wariantu przedsięwzięcia i to dla niego określa się środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. W innym przypadku, tj. określenia środowiskowych uwarunkowań dla dwóch lub trzech wariantów, inwestor posiadałby dowolność w wyborze wariantu realizacji przedsięwzięcia, a decyzja byłaby niezgodna z obowiązującymi przepisami i rodziłaby przesłanki nieważności.

Ad. 8

W raporcie zgodnie z wymogiem art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. przedstawiony został opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji (wariant C), racjonalnego wariantu alternatywnego (wariant A) oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska (wariant F).

W jednym z odwołań znajdują się zarzuty, że w raporcie wskazano trzy konkretne warianty, jednak nie przedstawiono analizy wyboru wariantów spośród uniwersum możliwych wariantów racjonalnych. W związku z tym brakuje informacji, w jaki sposób organ doszedł do wyboru

akurat tych trzech wariantów. GDOŚ wyjaśnia, że zgodnie z obowiązującymi przepisami u.o.o.ś. inwestor w raporcie ma obowiązek przedstawienia trzech (obecnie nawet dwóch) wariantów, a nie prezentowania wszystkich możliwych wariantów „we wszechświecie” i dojścia do wyboru trzech wariantów metodą filozoficzną na zasadzie przeprowadzania analiz i rozprawek, stawiania tez i antytez. Analizy dotyczące możliwego przebiegu drogi przeprowadzane są przez inwestora na wcześniejszych etapach, przed przygotowaniem dokumentacji na potrzeby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Połączenie dwóch miejscowości drogą nie posiada w praktyce nieskończonej ilości rozwiązań. Wytyczenie drogi nie polega na narysowaniu kresek na mapie. W analizach dotyczących możliwego przebiegu drogi brane są pod uwagę różne zagadnienia związane z ukształtowaniem i sposobem zagospodarowania terenu, budową geologiczną, obszarami chronionymi, rozwiązaniami technicznymi, technologicznymi, organizacyjnymi oraz prawnymi i wiele innych, które szczegółowo rozpatrują osoby posiadające odpowiednią wiedzę, eksperci w tym zakresie. Zaś w raporcie, zgodnie z przepisami u.o.o.ś., inwestor przedstawia trzy warianty, wybrane spośród ewentualnej większej liczby wariantów analizowanych na wcześniejszych etapach, wraz z analizą ich oddziaływania na środowisko. Dlatego w opinii GDOŚ powyższy zarzut jest zupełnie nietrafiony.

Zarzut powtarzany w wielu odwołaniach dotyczy braku trzech wariantów, które przedstawiałyby zupełnie oddzielny przebieg drogi. Z odwołań wynika, że częściowo wszystkie trzy warianty mają ten sam przebieg, a częściowo dwa warianty biegną tym samym śladem. Wg skarżących obiekty liniowe, takie jak drogi, linie kolejowe itp. powinny być wariantowane przede wszystkim poprzez odmienny przebieg, bowiem gdyby przyjąć zasadę odwrotną, że inwestor nie musi wariantować przebiegu i może zastąpić to wariantowaniem innych aspektów (niweleta, obiekty inżynierskie itd.), to zagraża to prawidłowości przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wymóg przedstawienia w raporcie dla inwestycji liniowych trzech wariantów, które w całej długości mają zupełnie inny przebieg, nie wynika z przepisów. Przedstawione warianty różnią się przebiegiem na niektórych odcinkach, a na innych mają jednakowy przebieg. Nie zmienia to faktu, że w raporcie przedstawione zostały trzy warianty, które różnią się od siebie w zakresie oddziaływania na środowisko, co przeanalizował organ pierwszej instancji w decyzji z 20 grudnia 2024 r. Skarżący kwestionując zaprezentowane w raporcie warianty realizacji przedsięwzięcia, nie przedstawili dowodów mogących podważyć prawidłowość zaprojektowanych rozwiązań lokalizacyjnych w kontekście wymogów u.o.o.ś., jak również nie wskazali merytorycznych przesłanek dla rozwiązań, które w ich ocenie byłyby uznawane za lepsze. Wobec braku dowodów mogących podważyć ustalenia poczynione w raporcie, należy stwierdzić, że zarzuty dotyczące pozorności wariantowania są bezpodstawne. Poszukiwanie alternatywnych wariantów dla inwestycji liniowych nie polega wyłącznie na szukaniu nowych, czasem nierealnych lokalizacji dróg, ale może dotyczyć także proponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych czy organizacyjnych. W przypadku przedsięwzięć liniowych wariantowanie lokalizacyjne ma na celu wypracowanie zróżnicowanych rozwiązań dla ochrony ściśle określonych dóbr istotnych ze środowiskowego punktu widzenia, takich jak m.in.: prawne formy ochrony przyrody, strefy zamieszkania ludzi, wody powierzchniowe i podziemne. Opracowywanie wariantów alternatywnych jest

uzależnione od cech charakteryzujących dane przedsięwzięcie. Planowana do budowy i przebudowy droga ma połączyć pewne punkty istniejących dróg, zatem wariantowanie jej przebiegu nie jest zupełnie dobrowolne. Jeżeli osiągnięcie standardów jakości środowiska może zostać uzyskane wyłącznie w jednej lokalizacji, w której przebiegają wszystkie warianty, to nie jest konieczne dodatkowe różnicowanie wariantów pod względem ich usytuowania.

Do wariantowania przedsięwzięć liniowych odnosi się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 14 września 2021 r., sygn. III OSK 528/21: *Naczelny Sąd Administracyjny podzielił stanowisko Sądu I instancji, że w przypadku przedsięwzięć liniowych różnicowanie wariantów pod względem wpływu na środowisko rozpatruje się w kontekście całokształtu przedsięwzięcia, a nie jego wybranych fragmentów. Wariantowanie tego rodzaju przedsięwzięcia nie oznacza jedynie zaproponowania trzech, całkowicie odmiennych przebiegów danej trasy. Ponadto to inwestor, a nie pozostałe strony postępowania, określa przebieg trasy planowanego przedsięwzięcia. Skarżący w skardze kasacyjnej przedstawiają inne możliwości przebiegu planowanej drogi, ale nie można wymagać od inwestora, żeby uwzględnił je w ramach wariantowania przedsięwzięcia, skoro w żadnym przypadku nie planuje takiego przebiegu trasy.*

Zaś z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 marca 2018 r., sygn. IV SA/Wa 2826/17 wynika, że: *Intencją ustawodawcy nie było egzekwowanie od inwestorów każdorazowego opracowania wariantów zróżnicowanych przedsięwzięcie wyłącznie pod względem lokalizacyjnym oraz w taki sposób, aby projektowane rozwiązania alternatywne nie pokrywały się ze sobą w żadnym punkcie, jak chcieliby normę art. 66 ust. 1 pkt 5 ww. o udostępnieniu informacji interpretować skarżący. Dopuszczalne są zatem sytuacje, w których proponowane przez inwestora warianty realizacji inwestycji posiadają częściowo jednakowy przebieg.*

Ad. 9

Odpowiadając na uwagi odwołujących dotyczące wydania decyzji dla wariantu innego niż wariant C wskazany do realizacji (wariantu A, F, a nawet B, który nie został opisany w raporcie), należy zauważyć, że organ prowadzący postępowanie jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 marca 2009 r., sygn. II OSK 272/08). Z powyższego wynika, że organ w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest związany żądaniem inwestora zarówno co do rodzaju, charakterystyki, jak i lokalizacji planowanej inwestycji. Zatem organ nie może samodzielnie modyfikować przedsięwzięcia w zakresie zmiany przebiegu drogi krajowej DK75. Uprawnienia organu prowadzącego postępowanie w zakresie wskazania innego wariantu wynikają z art. 81 ust. 1 u.o.o.ś., zgodnie z którym organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może, za zgodą wnioskodawcy, wskazać w decyzji wariant realizacji przedsięwzięcia spośród wariantów: racjonalnego alternatywnego i racjonalnego najkorzystniejszego dla środowiska, ale jedynie w przypadku, gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę. Natomiast w przypadku braku zgody

wnioskodawcy na wskazanie w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Na wnioskodawcy spoczywa obowiązek opracowania i przeanalizowania alternatywnych wariantów przedsięwzięcia oraz wybór wariantu realizacyjnego, co w omawianym postępowaniu zostało spełnione. Wnioskodawca przedstawił w raporcie warianty stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., a GDOŚ w toku prowadzonego postępowania dokonał ich oceny pod kątem wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Z analizy wariantów i ich oddziaływania na środowisko wynika, że nie zachodzi przesłanka wskazana w art. 81 ust. 1 u.o.o.ś., więc organ nie miał podstaw do wskazania w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach innego wariantu, niż proponowany przez wnioskodawcę. Nie jest natomiast w kompetencji organu prowadzącego postępowanie wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach proponowanego przez niektórych odwołujących wariantu niepoddanego ocenie oddziaływania na środowisko w raporcie.

Odnosząc się do zarzutów związanych z ingerencją planowanej drogi w tereny leśne otaczające Potok Granicznik, należy mieć na uwadze, że planując przebieg inwestycji liniowej, której długość wynosi ok. 47 km, na terenie na którym występuje wiele obszarowych form ochrony przyrody, trudno uniknąć konfliktów z tymi obszarami.

Ad. 10, 11

Analiza wielokryterialna prowadzona była przez wnioskodawcę przed wystąpieniem do RDOŚ w Krakowie z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zarzuty dotyczące analizy wielokryterialnej nie dotyczą postępowania administracyjnego prowadzonego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ad. 12

Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot uważa, że przeprowadzenie ponownej rocznej inwentaryzacji przyczyni się do stwierdzenia występowania i aktywności wilka i rysia, ssaków kopytnych, chomika europejskiego, konkretnych płazów. Zdaniem Stowarzyszenia wszystkie te zwierzęta powinny tam występować, a brak stwierdzenia ich występowania oznacza niewłaściwie przeprowadzoną inwentaryzację, czyli inwestor powinien szukać do skutku zwierząt wskazanych przez Stowarzyszenie. W opinii GDOŚ nie ma potrzeby nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej rocznej inwentaryzacji w celu znalezienia zwierząt, których występowanie nie zostało stwierdzone w wyniku inwentaryzacji prowadzonej na potrzeby przygotowania raportu.

GDOŚ zmienił brzmienie punktu II.63 zaskarżonej decyzji poprzez wskazanie lokalizacji przejść dla zwierząt. W ramach działań minimalizujących inwestor zaplanował przejścia górne dla zwierząt dużych w km 11+460 (PZGd), 16+800 (PZGd), 17+825 (PZGd), 40+915 (PZGd), które są kluczowe dla swobodnej migracji zwierząt takich jak wilk czy ryś. Przejścia te w km 16+800 oraz km 17+825 zlokalizowano prawidłowo, w głębi kompleksu leśnego, na odcinkach charakteryzujących się najmniejszą presją. Dodatkowo należy wskazać, że na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ zwiększył minimalną szerokość ww. przejść górnych z 50 m do 80 m. Ponadto wprowadził postulowany przez skarżących wymóg zapewnienia skrajni

pionowej wynoszącej min 5 m na prawie całej długości estakad w km 18+332-18+565 (PZDd), 19+931-20+305 (PZDd), 21+155-21+283 (PZDd), 21+519-21+664 (PZDd), 21+936-22+048 (PZDd), 22+345-22+497 (PZDd), 31+925-32+440 (PZDd). Obiekty te przyczynią się do utrzymania ważnych szlaków migracyjnych. W celu oceny funkcjonalności przejść dla zwierząt po oddaniu drogi do użytkowania zostaną wykonane badania monitoringowe, oparte o bezpośrednie obserwacje terenowe, w tym o analizy zapisów z automatycznych kamer wideo (tzw. wideopułapek) i wyników tropień (na przejściach i strefach najścia), które jednoznacznie potwierdzą poprawność przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych i konstrukcyjnych.

Ponadto należy wskazać, że RDOŚ w Krakowie w punkcie VII.2 zaskarżonej decyzji nałożył obowiązek przedstawienia lokalizacji i parametrów rozwiązań chroniących środowisko, wraz z uzasadnieniem ich lokalizacji, przepustowości, przedstawieniem obliczeń i uzasadnieniem doboru w ramach przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W ramach ponownej oceny należy zatem przeanalizować lokalizację i parametry rozwiązań chroniących środowisko, w tym obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt, wraz z uzasadnieniem ich lokalizacji, przepustowości, przedstawieniem obliczeń i uzasadnieniem doboru, w szczególności należy poddać analizie przejścia projektowane w km 16+163, 24+356, 26+453, 27+395, zweryfikowane pod względem aktualności wyników inwentaryzacji przyrodniczej ze szczególnym uwzględnieniem dużych i średnich ssaków, ptaków oraz chomika europejskiego wraz z weryfikacją wyznaczonych szlaków migracji.

Zatem GDOŚ w postępowaniu odwoławczym dokonał oceny proponowanych w raporcie przejść dla zwierząt, zreformował warunek dot. przejść dla zwierząt oraz wskazał, że na etapie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy ocenić aktualność wyników inwentaryzacji przyrodniczej i na tej podstawie wskazać lokalizację i parametry przejść dla zwierząt.

Ad. 13

Należy podkreślić, że odwołujący nie wskazali, nałożenia jakich konkretnie obowiązków oczekują. Natomiast w sentencji zaskarżonej decyzji są warunki, z których bezpośrednio wynikają obowiązki minimalizacji oddziaływania na dobrostan i zdrowie mieszkańców, np.: pkt II.39, dotyczący prowadzenia prac budowlanych w określonych porach doby oraz godzinach, pkt II.43, dotyczący ograniczenia emisji gazów i pyłów, pkt II.76, zgodnie z którym inwestor ma obowiązek przekazania mieszkańcom sadzonek drzew i krzewów, pkt II.81, dotyczący konieczności ochrony warunków życia mieszkańców i nakazujący uwzględnienie postulatów osób z niepełnosprawnościami, chorych, starszych w kwestii zajęcia znacznych powierzchni posesji, ogrodu, pkt III.16 i pkt III.17, w których wskazana jest lokalizacja, parametry oraz wymagania dot. ekranów akustycznych. Natomiast biorąc po uwagę, że człowiek jest elementem środowiska, należy zauważyć, że pośredni wpływ na dobrostan i zdrowie mieszkańców mają wszystkie warunki nałożone w sentencji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy mieć także na uwadze, że każde planowane przedsięwzięcie, także droga musi spełniać standardy jakości środowiskowa wynikające z przepisów w zakresie

emisji hałasu, emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji ścieków i odpadów; a standardy jakości środowiska są stanowione ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzi.

Ad. 14, 15

W odwołaniach pojawiają się zarzuty, które są ze sobą sprzeczne, tj. brak przeprowadzenia konsultacji społecznych przez Prezydenta Nowego Sącza dotyczących drogi krajowej DK75 oraz brak uwzględnienia przez RDOŚ w Krakowie uwag i wniosków mieszkańców z konsultacji społecznych, w tym ze spotkania z Prezydentem Nowego Sącza 13 grudnia 2024 r. Odpowiadając na te zarzuty, należy pokreślić, że organ prowadzący postępowanie nie przeprowadza konsultacji społecznych. Konsultacje takie przeprowadza zazwyczaj inwestor i odbywa się to poza procedurą administracyjną prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. RDOŚ w Krakowie nie ponosi odpowiedzialności za to, czy wójt, burmistrz, prezydent miasta organizuje spotkania z mieszkańcami dotyczące realizacji inwestycji na terenie danej gminy. Taki obowiązek nie wynika z przepisów u.o.o.ś. Zatem zarzuty dot. konsultacji społecznych nie dotyczą postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z akt sprawy wynika, że obwieszczenia RDOŚ w Krakowie o:

1. wszczęciu postępowania na wniosek GDDKiA o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia (obwieszczenie z 31 grudnia 2021 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB),
2. przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków (obwieszczenie z 8 sierpnia 2023 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, o udziale społeczeństwa w terminie od 14 sierpnia 2023 r. do 12 września 2023 r., obwieszczenie z 28 czerwca 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB RDOŚ o udziale społeczeństwa w terminie od 3 lipca 2024 r. do 1 sierpnia 2024 r.),

wywieszone były w urzędzie Miasta Nowy Sącz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Nowego Sącza.

Zatem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków społeczeństwo w Nowym Sączu zostało zawiadomione (w tym o udziale społeczeństwa w postępowaniu dwukrotnie).

Odnosząc się do zarzutu braku odniesienia się w zaskarżonej decyzji przez RDOŚ w Krakowie do analizy konfliktów społecznych, GDOŚ wyjaśnia, że jest to zarzut chybiony, ponieważ organ nie miał takiego obowiązku. Z przepisów u.o.o.ś. wynika jedynie obowiązek odniesienia się w raporcie do zagadnienia możliwych konfliktów społecznych (art. 66 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś.) i rozdział taki znajduje się w raporcie (w pierwotnej wersji raportu na stronach 568-571).

Odpowiadając na zarzut braku odniesienia się przez organ pierwszej instancji do uwag i wniosków wniesionych w piśmie z 23 stycznia 2023 r., dot. nieruchomości na dz. ew. nr 42 i

19/3, obręb 8 w Nowym Sączu, na której znajduje się stacja paliw, należy wyjaśnić, że RDOŚ w Krakowie odniósł się ogólnie na stronach 141-146 zaskarżonej decyzji do wszystkich pism złożonych w trakcie prowadzonego postępowania (wg. RDOŚ w Krakowie ponad 100 pism) zawierających uwagi, protesty, sprzeciwy. W piśmie z 23 stycznia 2023 r. zawarte zostały bardzo szczegółowe uwagi dotyczące konkretnej nieruchomości: wniosek o zmianę linii rozgraniczających planowanej drogi, inwentaryzacji budynków i infrastruktury na nieruchomości, wskazania, czy nieruchomość jest przeznaczona do rozbiórki, jeśli tak to w jakim zakresie. Są to bardzo szczegółowe zagadnienia, które nie są przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, są one regulowane w decyzjach z zakresu pozwoleń budowlanych (zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej). Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji liniowej nie ma obowiązku ani nawet możliwości odnoszenia się do każdej nieruchomości, która zostanie wyburzona, decyzja byłaby zupełnie nieczytelna i nie jest to przedmiotem postępowania. Zagadnienia związane z wykupem nieruchomości, wywłaszczeniami są rozpatrywane na późniejszym etapie uzyskiwania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a kwestie sporne pomiędzy właścicielami a zarządcą drogi są przedmiotem postępowań sądowych. Ponadto ze strony 2 pisma z 27 kwietnia 2023 r., znak: DK75/64/04/2023/KW, przedłożonego do RDOŚ w Krakowie przez wnioskodawcę wynika, że 16 marca 2023 r. odbyło się spotkanie w siedzibie GDDKiA Oddział w Krakowie, na którym omówione i wyjaśnione zostały zagadnienia poruszone w piśmie z 23 stycznia 2023 r.

Ad. 16, 17

RDOŚ w Krakowie dwukrotnie przeprowadził udział społeczeństwa w postępowaniu, tj. obwieszczeniem z 8 sierpnia 2023 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, wskazując 30-dniowy termin na składanie uwag i wniosków w okresie od 14 sierpnia 2023 r. do 12 września 2023 r. i ponownie obwieszczeniem 28 czerwca 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, również wskazując 30-dniowy termin na składanie uwag i wniosków w okresie od 3 lipca 2024 r. do 1 sierpnia 2024 r. Obwieszczenia o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków w obu ww. terminach zamieszczone zostały w Biuletynie Informacji Publicznej oraz wywieszone zostały na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie. Ponadto obwieszczenia wywieszone zostały w gminach: Brzesko, Gnojnik, Czchów, Iwkowa, Łososina Dolna, Chełmiec, Miasto Nowy Sącz, Gródek nad Dunajcem. W wyniku przeprowadzonego dwukrotnie udziału społeczeństwa do RDOŚ w Krakowie wpłynęło wiele uwag i wniosków, a także protestów przeciwko realizacji inwestycji. Z akt sprawy wynika, że RDOŚ w Krakowie oraz poszczególne gminy we właściwy sposób i skutecznie zawiadomiły społeczeństwo o możliwości składania uwag i wniosków, biorąc pod uwagę ilość uwag i wniosków złożonych w ramach udziału społeczeństwa. Zatem zarzut nienależytego zawiadomienia o udziale społeczeństwa skutkujący brakiem możliwości złożenia uwag i wniosków w tym postępowaniu nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Odpowiadając na zarzut naruszenia przepisu art. 33 u.o.o.ś., z którego wg skarżącego wynika, że udział społeczeństwa powinien być ostatnią czynnością organu przed wydaniem decyzji, GDOŚ wyjaśnia, że zgodnie z art. 10 k.p.a. ostatnią czynnością przed wydaniem decyzji jest zawiadomienie **stron postępowania** o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie. Ponadto strony postępowania mogą zapoznawać się z aktami sprawy na każdym etapie postępowania, jak i po jego zakończeniu. Natomiast stosownie do art. 33 ust. 2 u.o.o.ś. organ podaje do publicznej wiadomości informacje m.in. o możliwości składania uwag i wniosków, bez zbędnej zwłoki (art. 33 ust. 1 u.o.o.ś.), przy czym umożliwia zapoznanie się **społeczeństwu** z niezbędną dokumentacją (art. 33 ust. 1 pkt.5 u.o.o.ś.), którą stanowią wniosek o wydanie decyzji z załącznikami, postanowienia organu właściwego do wydania decyzji oraz stanowiska innych organów, **jeżeli są one dostępne w terminie składania uwag i wniosków**. Zatem w ramach udziału społeczeństwa udostępnia się stanowiska innych organów, jeśli są one w aktach sprawy. Z akt sprawy wynika, że stanowiska innych organów były dostępne w obu terminach wyznaczonych do składania uwag i wniosków, tj. od 14 sierpnia 2023 r. do 12 września 2023 r., od 3 lipca 2024 r. do 1 sierpnia 2024 r., choć zgodnie z przepisami mogłoby ich nie być. Pismo Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie z 1 sierpnia 2024 r., znak: NS.9022.7.22.2024, które wpłynęło do RDOŚ w Krakowie 7 sierpnia 2024 r., zawierało informację, że organ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w opinii 1 marca 2023 r., znak: NS.9022.7.5.2023. Zatem także ten zarzut nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Ad. 18, 19, 20

W odwołaniach powtarzają się zarzuty możliwego pogorszenia się sytuacji życiowej i zdrowotnej oraz zagadnień związanych z odszkodowaniami za nieruchomości. Należy wskazać, że budowa dróg należy do grupy inwestycji liniowych celu publicznego, których budowa wiąże się z koniecznością wywłaszczenia osób oraz podmiotów, które posiadają własność na terenach, przez które droga będzie przebiegała. Realizację inwestycji drogowych reguluje ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 311), dalej u.z.r.i.d. Kwestie związane z nabywaniem nieruchomości i wywłaszczaniem reguluje rozdział 3 ww. ustawy dot. nabywania nieruchomości pod drogi, tym samym kwestie te wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. To samo dotyczy obiektów, które zostaną wyburzone oraz kryteriów, którymi będzie się kierował inwestor przy ingerencji w nieruchomości. Linie rozgraniczające teren pod drogi wskazuje organ, który wydaje decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Sposób wywłaszczenia nieruchomości pod drogi reguluje art. 12 ww. ustawy, zaś poza pasami drogowymi art. 13 ww. ustawy (o tych nieruchomościach decyduje zarządca drogi). W związku z tym, że kwestie zajętości terenu reguluje u.z.r.i.d., oraz decyzja organu właściwego do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie są to zagadnienia w kompetencji organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym bardziej, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru zezwolenia. Ponadto zauważyć należy, że ocena wpływu przedsięwzięcia na nieruchomości jest co prawda

elementem koniecznym w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednakże w tym zakresie nie bada się wpływu inwestycji na wartość tych dóbr materialnych (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 marca 2013 r., C-420/11, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 25 lutego 2015 r., sygn. akt: II SA/Go 4/15).

Ad. 21

Uzasadnienie warunku III.16, w którym wpisany został obowiązek zaprojektowania ekranów akustycznych znajduje się na stronie 128 zaskarżonej decyzji. Wynika z niego, że bez zastosowania ekranów akustycznych hałas na terenach chronionych przy elewacjach budynków przekracza dopuszczalne wartości o 1-15 dB. Dlatego we wszystkich analizowanych wariantach wymagane są ekrany akustyczne, a dla wariantu C określono wymóg budowy ekranów wskazanych w punkcie III.16 decyzji. Natomiast lokalizacje i parametry ekranów akustycznych wynikają z raportu oraz jego uzupełnień i są niezbędne w celu zabezpieczenia terenów, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej r.d.p.h.ś. Należy podkreślić, że emisja hałasu do środowiska, w tym wyznaczenie zasięgów immisji hałasu, którego źródłem będzie przedsięwzięcie, oraz opis i ocena skuteczności zaprojektowanych urządzeń ochrony przed hałasem będą przedmiotem ponownej oceny oddziaływania na środowisko na etapie uzyskiwania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Ad. 22, 23, 24, 25, 26

Odnosząc się do zarzutów dotyczących emisji hałasu na etapie budowy, należy podkreślić, że etap budowy jest stosunkowo krótkotrwały. Przy budowie inwestycji liniowych prace budowlane przesuwają się wraz z odcinkiem realizacji inwestycji. W celu zmniejszenia uciążliwości związanych z emisją hałasu na etapie budowy RDOŚ w Krakowie nałożył w decyzji warunek II.39, w którym wskazał godziny prowadzenia prac budowlanych (pomiędzy 6:00 a 22:00) i ograniczył możliwość wykonywania prac uciążliwych akustycznie do godzin pomiędzy 8:00 a 18:00. W związku z tym, że w porze dnia możliwość wykonywania prac uciążliwych została ograniczona do godz. 18, a dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone w r.d.p.h.ś. są wyższe dla pory dnia, niż dla pory nocy RDOŚ w Krakowie nie nakazał stosowania ekranów przenośnych. W przypadku konieczności prowadzenia prac w porze nocy, wynikających z procesu technologicznego, inwestor zobowiązany został do stosowania przenośnych ekranów akustycznych na całej długości wykonywanych prac od strony terenów chronionych akustycznie, w celu dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Z decyzji oraz ze zgromadzonej dokumentacji rzeczywiście wynika, że bez zastosowania ekranów akustycznych hałas na terenach chronionych przy elewacjach budynków przekracza dopuszczalne wartości o 1-15 dB, jednak po zastosowaniu środków ochrony przed hałasem poziom hałasu na terenach chronionych zostanie dotrzymany (strona 128 decyzji RDOŚ w

Krakowie). Właśnie w tym celu stosowane są ekrany akustyczne w przypadku dróg, których eksploatacja z reguły generuje emisję hałasu, przekraczającą dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Na stronie 127 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie, wbrew twierdzeniom skarżących, odniósł się do skumulowanego oddziaływania w zakresie emisji hałasu m.in. do terenów w Nowym Sączu w rejonie zbiegu północnej obwodnicy Nowego Sącza (DK 28), ul. Tarnowskiej oraz ul. Wincentego Witosa. Organ pierwszej instancji wskazał, że *Oddziaływanie skumulowane zostało uwzględnione w obliczeniach poprzez uwzględnienie natężenia i potoków ruchu na tych drogach w danych wejściowych do programów obliczeniowych. W miejscach, gdzie okazało się to konieczne zaproponowane zostały działania ochronne w postaci zabezpieczeń akustycznych.* Zatem zarzuty dotyczące ponadnormatywnego oddziaływania w zakresie emisji hałasu w tym rejonie oraz braku odniesienia się do kumulacji ruchu pojazdów przy zjeździe z drogi czteropasmowej na drogę dwupasmową nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy.

Należy mieć także na uwadze, że emisja hałasu do środowiska związana z budową oraz eksploatacją planowanej drogi będzie przedmiotem ponownej oceny oddziaływania na środowisko, na etapie której warunki chroniące środowisko zostaną doprecyzowane. Ponadto w celu sprawdzenia rzeczywistego oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu na terenach, dla których określone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, RDOŚ w Krakowie w punkcie IX zaskarżonej decyzji nałożył obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w terminie 18 miesięcy od oddania drogi do użytkowania. Na podstawie wyników analizy porealizacyjnej podjęte zostaną dodatkowe działania minimalizujące emisję hałasu z eksploatowanej drogi.

Ad. 27

Na stronie 4 zaskarżonej decyzji zapisany został warunek II.28, w którym RDOŚ w Krakowie nakazał lokalizowanie m.in. zaplecza budowy oraz miejsc składowania odpadów nie bliżej niż 50 m od zabudowy mieszkaniowej.

Ad. 28, 29, 30, 31, 32

Odpowiadając na zarzuty dotyczące ponadnormatywnej emisji gazów i pyłów do powietrza oraz możliwych przekroczeń emisji dwutlenku azotu na etapie eksploatacji drogi – zarówno z raportu, jak i z uzasadnienia zaskarżonej decyzji (str. 125) wynika, że przeprowadzone w raporcie obliczenia rozprzestrzeniania się gazów i pyłów w powietrzu nie spowodują przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Obliczenia wykazały najwyższe stężenia w odniesieniu do tlenków azotu, jednak nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych poziomów tej substancji w powietrzu w wyniku eksploatacji drogi w wariancie C. Obliczenia emisji gazów i pyłów do powietrza wykonano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87). Obejmują one także oddziaływania skumulowane poprzez uwzględnienie w obliczeniach tła substancji, czyli stanu jakości

powietrza w postaci wartości stężeń średniorocznych na terach poszczególnych gmin, przez teren których będzie przebiegała inwestycja.

W załączniku nr 3 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu opisane zostały referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu. Zgodnie z punktem 2.3 tego załącznika, w modelowaniu uwzględnia się współczynnik aerodynamicznej szorstkości terenu, tj. typ pokrycia terenu. Zatem modelowanie emisji gazów i pyłów do powietrza zostało wykonane zgodnie z metodyką wynikającą z obowiązujących przepisów, co oznacza, że zarzut nieuwzględnienia w obliczeniach położenia miasta w dolinie nie znajduje poparcia w przepisach ani w dokumentacji sprawy.

Część zarzutów dotyczy przekroczenia dopuszczalnych poziomów tlenków azotu w wariancie F i wariancie A. Po pierwsze są to warianty, które nie będą realizowane. Po drugie z raportu (str. 296) wynika, że przekroczenia stężeń średniorocznych tlenków azotu w przypadku wariantów inwestycyjnych F i A dotyczą niemal wyłącznie norm ustalonych ze względu na ochronę roślin, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845). Wartości dopuszczalne ze względu na ochronę ludzi zostały przekroczone jedynie raz, w przypadku wariantu A, na terenie gminy Łososina Dolna.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących pyłu zawieszonego PM_{2,5}, należy wskazać, że z pisma GIOŚ z 20 kwietnia 2020 r., znak: DM/KR/063-1/105/20/IW, wynika, że we wszystkich gminach wartości stężeń średniorocznych pyłu PM_{2,5} były przekroczone i wynosiły ponad 20 µg/m³. Jak wynika z raportu oraz z decyzji, budowa nowej drogi upłynni ruch pojazdów co przyczyni się do zmniejszenia emisji gazów i pyłów do powietrza w związku z ruchem pojazdów po drodze. Odnosząc się zaś do zarzutu związanego z przemieszczaniem się pyłów PM_{2,5} na odległość 2500 km to, gdyby to było prawdą, każda droga planowana w Polsce i każdym innym kraju w Europie byłaby przyczyną prowadzenia postępowań transgranicznych oddziaływań na środowisko w zakresie emisji pyłów do powietrza. Skarżący nie złożyli dowodów na poparcie swojej tezy, nie podali źródła tej informacji ani nie przedstawili dowodów w postaci obliczeń i rozprzestrzeniania się pyłu PM_{2,5} w stężeniu ponadnormatywnym na terenie chociażby Słowacji, która przywołują. Natomiast z raportu wynika, że realizacja planowanej drogi w wariancie C nawet w bezpośrednim sąsiedztwie nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz wartości odniesienia dla substancji w powietrzu, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Zatem zarzut ten jest zupełnie bezpodstawny.

Odnosząc się do propozycji usytuowania punktu monitoringu jakości powietrza - pomiaru wartości stężeń średniorocznych dokonuje GIOŚ i to ten organ decyduje, w których miejscach usytuowane są stacje pomiarowe.

Ad. 33, 34

Wpisanie do decyzji obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w zakresie drgań nie oznacza, że emisja drgań może przyczynić się do uszkodzenia konstrukcji domów. Oznacza, że RDOŚ w Krakowie chce przeanalizować to zagadnienie dokładniej na etapie sporządzania dokumentacji na potrzeby uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i ewentualnie doprecyzować warunki nałożone w zaskarżonej decyzji w punktach: II.39, II.42. RDOŚ w Krakowie wpisał w zaskarżonej decyzji obowiązek inwentaryzacji źródeł drgań i wskazanie działań minimalizujących na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Jeżeli w raporcie sporządzonym na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko wskazane zostaną działania zapobiegające/minimalizujące oddziaływania w zakresie drgań – organ pierwszej instancji uwzględni je w postanowieniu w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Ponadto należy wskazać, że zagadnienia związane z emisją drgań podczas budowy i ich wpływ na istniejące budynki regulowane są przez przepisy budowlane.

Ad. 35

Obowiązek publikowania i wywieszania przez inwestora na tablicach ogłoszeń informujących o uciążliwych pracach budowlanych powinien wynikać z decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Ad. 36

Analizę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie zmiany krajobrazu, różnych jego typów, przez które będzie przebiegała droga, organ pierwszej instancji przeprowadził szczegółowo na stronach 92-99 uzasadnienia decyzji. Na 98 stronie decyzji RDOŚ w Krakowie wskazał, że *budowa drogi wprowadzi w dotychczasowy krajobraz nowe obiekty, które staną się dominantami w krajobrazie jak mosty czy estakady. (...) Niewątpliwie wszystkie te zmiany będą mieć istotny, miejscowo negatywny wpływ na krajobraz i jego odbiór przez ludzi. Ważnym jest zatem, aby zaplanować obiekty inżynierskie, zwłaszcza mosty i estakady, które będą możliwie najlepiej wkomponowane w otaczający krajobraz, co zapewni minimalizację efektu obcego obiektu w lokalnym krajobrazie.* Takie oddziaływanie na krajobraz będzie miało miejsce w Nowym Sączu w miejscach przebiegu drogi na estakadzie oraz na wale wzdłuż Dunajca. W celu minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz w takich miejscach organ pierwszej instancji nałożył warunki, zgodnie z którymi do umacniania skarp oporowych, stromych nasypów należy stosować przyjazne krajobrazowo humusowanie, zadarnianie i zakrzewianie, konstrukcje ażurowe, kamienne ściany oporowe itp. (punkt II.72). Ekrany akustyczne poprzez ich kolorystykę, kształt i materiały, z których są wykonane, należy dobrać tak, by były jak najlepiej wkomponowane w krajobraz (punkt II.40). Wzdłuż pasa drogowego zostaną wyznaczone miejsca/odcinki, na których wprowadzona zostanie zieleń wysoka, która zapewni między innymi osłonę nowych elementów w krajobrazie (punkt II.75). Należy także pamiętać, że pomimo możliwego miejscami oddziaływania planowanej drogi na krajobraz, planowana inwestycja jest inwestycją celu publicznego, której zadaniem jest poprawienie płynności ruchu oraz bezpieczeństwa na drogach, a przede wszystkim umożliwienie komunikacji pomiędzy różnymi rejonami kraju.

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie, zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy – Prawo wodne, tj. z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Organ ten na stronie 8 postanowienia z 4 sierpnia 2023 r., znak: KR.RZŚ.4900.5.2023.BG, napisał, że każdy z wariantów przebiega przez obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Na stronach 15-16 postanowienia Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie PGWWP odniósł się do przebudowy wałów przeciwpowodziowych Dunajca na odcinkach w km 43+082-45+973 projektowanej drogi na długości około 3 090 m oraz w km 46+701-47+243 projektowanej drogi na długości około 850 m według kilometrażu dla wariantu C, wskazując, że: *Przebudowa wałów przeciwpowodziowych przeprowadzona zostanie zgodnie z wymaganiami stawianymi obiektom hydrotechnicznym, obejmującymi m.in. uszczelnienie oraz obciążenia hydrotechniczne określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dn. 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2007 r. Nr 86 poz. 579) oraz ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (tj. Dz. U. z 2021 r. poz.1812). (...) Wybudowanie odcinka planowanej drogi w wariantcie C, wykorzystującego częściowo ślad istniejących obwałowań przeciwpowodziowych Dunajca, ogranicza wprowadzanie nowych obiektów antropogenicznych, znacząco zmieniających lokalną topografię terenu i aktualne funkcjonowanie środowiska przyrodniczego, z tego względu przebudowa istniejącego obiektu nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko. Posadowienie DK75 na korpusie wału dodatkowo zmniejszy ingerencję w krajobraz, poprzez wykorzystanie istniejącej infrastruktury. Zgodnie z wynikami modelowania hydraulicznego i hydrologicznego, przedmiotowa inwestycja nie spowoduje zwiększenia zagrożenia powodziowego w obszarze. Zapisy te znalazły swoje odzwierciedlenie na stronie 76 zaskarżonej decyzji.*

Przebudowa istniejącego wału na odcinku o długości około 1020 m w obrębie JCWP Dunajec od Obidzkiego Potoku do zbiornika Rożnów w km 43+245 - 44+290 projektowanej drogi będzie się wiązała z budową żelbetowego muru oporowego. Wał zostanie przebudowany, konstrukcja drogi składać się będzie z dwóch murów oporowych (jeden po stronie odwodnej i jeden po stronie odpowietrznej), a pomiędzy nimi znajdować się będzie nasyp drogowy. Projektowany mur po stronie odwodnej, który zastępować będzie istniejący wał, zaprojektowany zostanie tak, aby rzędna korony murów spełniała wymagania bezpiecznego wzniesienia zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie. Geometria muru zostanie tak dobrana, aby zapewniona była stateczność na obciążenia zarówno pochodzące z ruchu drogowego, jak i maksymalnych poziomów wód w rzece.

Odnosząc się do zagrożenia powodziowego w związku z budową drogi DK75 w wariantcie C, należy zauważyć, że oprócz przebudowy wałów przeciwpowodziowych, która przyczyni się do

ograniczenia zagrożenia powodzią, powstaną dodatkowe budowle – mury oporowe chroniące przed powodzią, wymienione na stronach 73-74 zaskarżonej decyzji (w tym także na lewym brzegu rzeki Łubinka o długości 320 m). Ponadto RDOŚ w Krakowie w punkcie VII.8 wpisał obowiązek uszczegółowienia informacji dotyczących prac związanych z przebudową wału przeciwpowodziowego wraz ze stosowną analizą.

Odpowiadając na zarzut zmniejszenia się zdolności retencyjnych terenu po wybudowaniu drogi, należy wyjaśnić, że z powierzchni szczelnych drogi wody opadowe i roztopowe będą odprowadzane do zbiorników retencyjnych. Natomiast chłonność pozostałych terenów nieobjętych planowaną budową pozostanie niezmienną, zatem budowa drogi nie wpłynie na zmianę zdolności retencyjnych terenów, które położone są w jej sąsiedztwie.

W związku z powyższymi informacjami wynikającymi ze zgromadzonej w postępowaniu administracyjnym dokumentacji zarzuty dotyczące wzrostu zagrożenia powodziowego oraz wątpliwości co do realizacji drogi po istniejącym wale przeciwpowodziowym należy uznać za niezasadne.

Ad. 39, 40, 41

Przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, w której uczestniczył organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, wykazała, że budowa drogi nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy – Prawo wodne, dlatego organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie odmówił zgody na realizację tego przedsięwzięcia. Cele środowiskowe dotyczą wpływu przedsięwzięcia na poszczególne zlewnie rzek, a nie na ujęcia służące do korzystania zwykłego z wód.

Budowa drogi nie wiąże się z głębokimi wykopami, więc zasięg leja depresji spowodowany jej budową nie będzie duży. Ponadto front budowy, która ma charakter liniowy, przesuwa się, nie jest to budowa trwająca kilka lat w jednym miejscu. W punkcie II.30 zaskarżonej decyzji wpisany został obowiązek zapewnienia źródła zaopatrzenia w wodę użytkownikom ujęć własnych wody, w przypadku kolizji projektowanej drogi z ujęciami wód wykorzystywanych w ramach zwykłego korzystania z wód. W punkcie V.6 na inwestora nałożony został obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na ujęcia wód, a w punktach VII.4 i VII.6 wskazany został obowiązek przeprowadzenia badań oddziaływania inwestycji na indywidualne ujęcia wody pitnej wraz z ich inwentaryzacją oraz opracowania projektu monitoringu wód, obejmującego niezbędny zakres, rozmieszczenie punktów monitoringowych, głębokość opróbowania, rodzaj i częstotliwość badań po dokładnej analizie rozwiązań budowlanych, przed przystąpieniem do budowy, a także po uwzględnieniu informacji z inwentaryzacji ujęć wody. Zatem analiza wpływu przedsięwzięcia na indywidualne ujęcia wód nie została zaniechana. Pomimo warunków nałożonych na inwestora w zaskarżonej decyzji, RDOŚ w Krakowie analizę oddziaływania na indywidualne ujęcia wód będzie kontynuował w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Z raportu nie wynika możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych w związku z budową i użytkowaniem drogi krajowej DK75.

Ad. 42, 43

W związku z budową drogi wystąpią kolizje z istniejącą infrastrukturą, która zostanie przebudowana. Jeżeli budowa DK75 będzie kolidowała z istniejącym kolektorem ściekowym, to zostanie on przebudowany w ramach przedsięwzięcia. Wystąpi też konieczność wyburzenia budynków i zmiana sposobu zagospodarowania terenów pełniących różne funkcje. Droga krajowa jest inwestycją celu publicznego, której nie da się wybudować bez kolizji z obecnym zagospodarowaniem terenów. Budowa drogi w każdym wariantcie lokalizacyjnym wiąże się z kolizjami z istniejącą infrastrukturą oraz istniejącym zagospodarowaniem terenu.

Ad. 44

RDOŚ w Krakowie wpisał w zaskarżonej decyzji warunek II.47, w którym zobowiązał inwestora do działań mających na celu ochronę przed osuwiskami we wszystkich miejscach zagrożonych tym zjawiskiem na terenie, przez który ma przebiegać planowana droga. Warunek ten dotyczy także zakresu prac zabezpieczających przed osuwaniem się ziemi z Góry Zabłockiej. Ponadto uszczegółowienie informacji na temat wpływu planowanej inwestycji na tereny zagrożone osuwiskami będzie przedmiotem ponownej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z punktem VII.13 zaskarżonej decyzji. W związku z tym po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania na środowisko, RDOŚ w Krakowie będzie mógł doprecyzować wymagania w tym zakresie.

Ad. 45

W odwołaniu nie wskazano, w jaki sposób wibracje związane z ruchem pojazdów po drodze krajowej, a tym bardziej hałas i emisja gazów i pyłów do powietrza miałyby zakłócać pracę oczyszczalni ścieków i doprowadzić do jej awarii. Z odwołania nie wynika, czy drgania powodowane ruchem pojazdów, emisja hałasu i substancji do powietrza miałyby zakłócić pracę osadu czynnego w zbiornikach, czy pracę urządzeń, więc trudno się odnieść do tego zarzutu. Podobnie jak do zarzutu konieczności wyburzenia oczyszczalni w wyniku korekty przebiegu drogi na etapie opracowania szczegółowej dokumentacji technicznej. Inwestor nie planuje wyburzenia oczyszczalni ścieków w Gminie Gnojnik w związku z budową drogi DK75.

Ad. 46, 47

Oddziaływanie stacji paliw na środowisko analizowane było w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego przedsięwzięcia. W ramach tego postępowania, jeśli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, oceniane jest także oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko na etapie jego likwidacji. Zatem likwidacja stacji paliw przy ul. Witosa 110 w Nowym Sączu była przedmiotem oceny oddziaływania na etapie wydawania dla tej stacji paliw decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli w ramach postępowania przeprowadzona została ocena oddziaływania na środowisko. To samo dotyczy innych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które w związku z budową drogi mają zostać wyburzone, a dla których prowadzona była ocena oddziaływania na środowisko. W odniesieniu do inwestycji liniowej o długości 47 km oraz 36,5 km dróg poprzecznych przeprowadzenie analizy oddziaływania na środowisko każdego obiektu, który ma zostać wyburzony, jest

niemożliwe i nie jest wymagane przepisami. Większość skarżących, podobnie jak w przypadku tej sprawy, oczekuje od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach szczegółowych zapisów i rozstrzygnięć dotyczących wszelkich kwestii dotyczących środowiska. Jednak decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zabezpiecza dóbr człowieka w każdej dziedzinie i nie jest jedynym zezwoleniem uzyskiwanym przez wnioskodawcę. Ponadto należy pamiętać również o istniejących standardach środowiska wynikających z obowiązujących przepisów. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rozstrzyga zagadnień dotyczących wstrzymania prac instalacji rozbieranych w związku z planowanym przedsięwzięciem, sposobów likwidacji tych instalacji. Zagadnienia te nie są przedmiotem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Likwidacja obiektów budowlanych regulowana jest przez szereg aktów prawnych z zakresu prawa budowlanego, tak jak ich budowa. Jest to przede wszystkim ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r., poz. 418, ze zm.) oraz rozporządzenia, np.: rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz.U. Nr 120, poz. 1126), przepisy z zakresu BHP. Budynki, w tym także stacje paliw, muszą spełniać wymagania chroniące środowisko, wynikające z obowiązujących przepisów zarówno podczas budowy, eksploatacji, jak i likwidacji. Ponadto podczas wyburzania budynków kolidujących z przedsięwzięciem oraz podczas budowy i użytkowania planowanego przedsięwzięcia inwestor jest zobowiązany zachować standardy jakości środowiska wynikające m.in. z p.o.ś. oraz rozporządzeń wykonawczych dotyczących emisji gazów i pyłów do powietrza, emisji hałasu do środowiska, ochrony powierzchni ziemi, z ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, ze zm.) i rozporządzeń wykonawczych, ustawy – Prawo wodne i rozporządzeń wykonawczych itd.

Dodatkowo należy podkreślić, że w decyzji nie wskazuje się obowiązków wynikających z przepisów prawa. Nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa, w orzecznictwie traktowanej jest jako wada – przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji (por. wyroki: NSA w Warszawie z 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83; WSA w Szczecinie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1062/12).

Ad. 48

Zarzut jest bezzasadny. Organ pierwszej instancji nałożył w decyzji obowiązek unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania, wskazując, że należy go zrealizować przez zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w pkt II i III niniejszej decyzji. RDOŚ w Krakowie nie powtarzał ponownie treści warunków, a wskazał, że realizacja warunków wymienionych w punktach II i III zaskarżonej decyzji przyczyni się do unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Ad. 49

W ocenie organu drugiej instancji w punkcie IV zaskarżonej decyzji wskazane zostały szczegółowe wymagania w zakresie kompensacji przyrodniczej. Dodatkowo zagadnienie to

może zostać doprecyzowane na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko prowadzonej podczas uzyskiwania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Ad. 50, 63

Wśród zgłoszonych przez społeczeństwo zarzutów pojawiły się również zarzuty dotyczące zagrożeń dla wartości przyrodniczych terenów usytuowanych w pobliżu Potoku Granicznik. Teren ten został określony w odwołaniach jako cenny, stanowiący enklawę przyrody i korytarz ekologiczny. Wskazano, że występują tu gatunki chronione, takie jak: salamandra plamista, ropucha szara, zaskroniec, żmija, padalec, a na terenie „Wspólnego lasu na zawsze” należy utworzyć obszar Natura 2000. Podkreślono również, że w raporcie nie uwzględniono występowania na tym terenie nietoperzy.

W odniesieniu do tych zarzutów, w wyniku przeprowadzonych analiz GDOŚ dokonał waloryzacji omawianego obszaru. Inwentaryzacje przyrodnicze przeprowadzone na potrzeby opracowania raportu, ukierunkowane na różne grupy organizmów potwierdziły występowanie na tym terenie miejsca rozrodu płazów. Natomiast prace terenowe wykonane na potrzeby inwentaryzacji przyrodniczej nie wykazały występowania salamandry plamistej.

Należy podkreślić, że wszystkie stanowiska rozrodcze płazów są obszarami wrażliwymi przyrodniczo, podobnie jak szlaki ich migracji. Na tej podstawie RDOŚ w Krakowie i GDOŚ sformułowali warunki, które skutecznie zminimalizują negatywne oddziaływanie na te obszary. Prace w otoczeniu miejsc rozrodu płazów będą zabezpieczone przez instalację płotków herpetologicznych uniemożliwiających wchodzenie płazów na teren budowy. Narzucone działania minimalizujące, takie jak: przenoszenie zwierząt pod nadzorem herpetologa, lokalizacja zaplecza budowy, dróg tymczasowych poza siedliskami stanowiącymi miejsca rozrodu i przebywania płazów, prowadzenie nadzoru herpetologicznego przez cały okres aktywności gadów i płazów na całym odcinku powinny zapewnić maksymalną ochronę ich siedlisk.

GDOŚ przeanalizował oddziaływanie inwestycji także na nietoperze, dla których negatywny wpływ inwestycji na etapie jej realizacji może być związane z utratą i degradacją siedlisk tych zwierząt, a na etapie eksploatacji mogą być ofiarami kolizji. W związku ze zidentyfikowanymi zagrożeniami GDOŚ doprecyzował warunek II.70 decyzji RDOŚ w Krakowie dotyczący zastosowania ekranów antyolśnieniowych o wysokości 2,5 m, które podwyższają pułap lotu i zmniejszają ryzyko kolizji z samochodami.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego utworzenie na terenie „Wspólnego lasu na zawsze” obszaru Natura 2000 GDOŚ wskazuje, że powyższe zagadnienie nie jest przedmiotem postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. „Budowa i przebudowa DK75 klasy GP na odcinku Brzesko – Nowy Sącz, odcinek II od Brzeska na włączeniu do DK75 do Nowego Sącza”.

Ad. 51

W kontekście stwierdzenia odwołujących, że budowa drogi przyczyni się do wycięcia starodrzewu oraz zniszczenia siedlisk przyrodniczych na odcinku od Dąbrowej do Nowego Sącza na terenie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, GDOŚ wskazuje, że na długości całego przedsięwzięcia zostanie przeprowadzona ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ramach tej oceny zostanie jednoznacznie określona skala wycinki drzew i krzewów na terenach leśnych i wylesienia gruntów leśnych oraz przeprowadzona zostanie inwentaryzacja drzew wskazanych do wycinki poza terenami leśnymi. Celem przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko jest odpowiednie dostosowanie przedsięwzięcia i środków minimalizujących jego oddziaływanie, do możliwie najbardziej aktualnego stanu środowiska.

Ad. 52

W ocenie GDOŚ również zarzut dotyczący likwidacji żeremi bobrów w potoku Kretówka jest niezasadny. Należy podkreślić, że RDOŚ w Krakowie w efekcie przeprowadzonego postępowania pierwszoinstancyjnego w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko nałożył obowiązek zaplanowania działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na stwierdzone cenne siedlisko bobra w dolinie potoku Granicznik (w km 21+200 – 22+400) oraz potencjalne inne siedliska występujące w rejonie inwestycji, co zminimalizuje oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na ten gatunek.

Ad. 53

Odpowiadając na stawiany zarzut dotyczący braku nałożenia w zaskarżonej decyzji obowiązku realizacji działań minimalizujących, polegających na budowie przejść dla zwierząt, GDOŚ zmodyfikował brzmienie pkt II.63 decyzji RDOŚ w Krakowie. Efektem tej modyfikacji było dodanie tabeli zawierającej wykaz obiektów inżynierskich pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz zmiana parametrów przejść dla dużych, średnich i małych ssaków. GDOŚ doprecyzował również warunek II.70 decyzji RDOŚ w Krakowie poprzez wskazanie na konieczność wykonania ekranów przeciwoślennieniowych na przejściach dolnych dla zwierząt. W opinii GDOŚ zaproponowane rozwiązania stanowią skuteczne działania minimalizujące ryzyko wystąpienia efektu barierowego planowanej drogi DK75.

Ad. 50, 54

W odwołaniu od kwestionowanej decyzji RDOŚ w Krakowie podniesiona została również kwestia braku właściwej analizy wpływu planowanej drogi na migracje zwierząt, a tym samym na integralność obszarów Natura 2000 PLH120087 Łososina i PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami. Skarżący wskazali również, że zaniżono minimalną szerokość przejść dolnych pod estakadami do wąskich wyznaczonych stref. Na etapie postępowania odwoławczego, GDOŚ ponownie przeanalizował możliwe negatywne oddziaływanie DK75 w tym zakresie, w szczególności w kontekście możliwości wystąpienia efektu barierowego planowanej drogi oraz ryzyka śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji. GDOŚ wziął pod uwagę kwestie podniesione w odwołaniach oraz informacje zgromadzone w aktach sprawy i w wyniku ich analizy stwierdził, że konieczna jest weryfikacja parametrów przejść dla zwierząt. W konsekwencji tych analiz GDOŚ uznał, że konieczna jest zmiana parametrów przejść górnych dla dużych zwierząt

(PZGd), przejść dolnych dla dużych zwierząt (PZDd), średnich zwierząt (PZDś) oraz przejść dla zwierząt małych (PZM) w km 12+955 (PZDś), 16+800 (PZGd), 17+825 (PZGd), 18+332-18+565 (PZDd), 19+931-20+305 (PZDd), 21+155-21+283 (PZDd), 21+519-21+664 (PZDd), 21+936-22+048 (PZDd), 22+345-22+497 (PZDd), 31+925-32+440 (PZDd), 32+715 (PZDś), 33+361 (PZM), 33+612 (PZM), 34+280 (PZDś), 35+186 (PZDś), 35+712 (PZDś), 46+467 (PZDś). W opinii GDOŚ jest to działanie korzystne, które poprawi funkcjonalność przejść i zapewni bezkolizyjną migrację zwierząt w obrębie inwestycji.

Ad. 55

W kontekście wpływu przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 niezasadny jest zarzut, w którym odwołujący wskazują na brak analizy negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na cele ochrony obszaru Natura 2000 PLH120087 Łososina i obszaru Natura 2000 PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami. RDOŚ w Krakowie w uzasadnieniu decyzji szczegółowo przeanalizował wpływ planowanego przedsięwzięcia na cele ochrony ww. obszarów Natura 2000, a warunki nałożone w decyzji skutecznie ograniczą negatywny wpływ na przedmioty ochrony tych obszarów Natura 2000.

Należy mieć na uwadze, że inwestor wprowadził odcinkową korektę geometrii trasy (od ok. km 26+000 – 28+000 wg załączników graficznych), w celu ominięcia obszaru Natura 2000 i siedliska 91E0. Poprzez przekroczenie rzeki Łososina mostem bez stosowania podpór pośrednich, oddziaływania zostało ograniczone do nieistotnego poziomu, a modyfikacja przebiegu spowoduje brak ingerencji w siedlisko 91E0.

Ad. 56, 57

Kolejnym podniesionym w odwołaniu zagadnieniem był zarzut drożności szlaków migracyjnych i przecięcia przez DK75 korytarzy ekologicznych: stref Korytarza Południowego - GKPD-9 Pogórze Rożnowskie, KPd-13A Beskid Wyspowy-Dolina Dunajca oraz KPd-11A Dolina Górnego Dunajca. W trakcie postępowania odwoławczego przeanalizowano ograniczenia dla migrującej fauny (w szczególności dla średnich i dużych zwierząt), identyfikując miejsca o oddziaływaniu barierowym, czego przykładem może być postępująca zabudowa w miejscowościach sąsiadujących z DK75. Analizowano także oddziaływanie przedmiotowej drogi na ww. korytarze, mając na uwadze zaprojektowane przejścia dla zwierząt. Należy podkreślić, że w ramach działań minimalizujących inwestor zaplanował przejścia górne dla zwierząt dużych w km 11+460 (PZGd), 16+800 (PZGd), 17+825 (PZGd), 40+915 (PZGd), które są kluczowe dla swobodnej migracji zwierząt takich jak wilk czy ryś. Należy również zaznaczyć, że przejścia górne dla dużych zwierząt w km 16+800 oraz km 17+825 zlokalizowano prawidłowo, w głębi kompleksu leśnego, na odcinkach charakteryzujących się najmniejszą presją. Dodatkowo należy wskazać, że na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ zwiększył minimalną szerokość ww. przejść górnych z 50 m do 80 m. Ponadto wprowadził postulowany przez skarżącego wymóg zapewnienia skrajni pionowej wynoszącej min 5 m na prawie całej długości estakad w km 18+332-18+565 (PZDd), 19+931-20+305 (PZDd), 21+155-21+283 (PZDd), 21+519-21+664 (PZDd), 21+936-22+048 (PZDd), 22+345-22+497 (PZDd), 31+925-32+440 (PZDd).

Wspomniane powyżej obiekty przyczynią się do utrzymania ważnych szlaków migracyjnych. W celu oceny funkcjonalności przejść dla zwierząt po oddaniu drogi do użytkowania zostaną wykonane badania monitoringowe, oparte o bezpośrednie obserwacje terenowe, w tym o analizy zapisów z automatycznych kamer wideo (tzw. wideopułapek) i wyników tropień (na przejściach i strefach najścia), które jednoznacznie potwierdzą poprawność przyjętych rozwiązań lokalizacyjnych i konstrukcyjnych. Zakres monitoringu będzie doprecyzowany na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Podstawę analizy ma stanowić pięcioletni monitoring prowadzony w 2., 3. i 5. roku od momentu oddania inwestycji do użytku, który ma obejmować min. ocenę funkcjonalności i intensywności użytkowania przejść dla zwierząt dużych i średnich, ocenę stanu technicznego, drożności i zagospodarowania przejść dla zwierząt oraz monitoring śmiertelności ssaków na podstawie zgłaszanych zdarzeń drogowych z dzikimi zwierzętami. Z powyższych względów konieczna była reformacja warunku w pkt V.1 decyzji RDOŚ w Krakowie.

Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ ponownie przeanalizował wpływ planowanej drogi na migracje zwierząt, zweryfikował także ustalenia organu pierwszej instancji w kwestii usytuowania obwodnicy względem obszarów Natura 2000.

Zgromadzony materiał dowodowy, w tym także uzupełnienia raportu, przedstawiają rozmieszczenie siedlisk i gatunków roślin oraz zwierząt. RDOŚ w Krakowie na podstawie raportu zdiagnozował oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze i wskazał konieczne do zastosowania środki minimalizujące i kompensujące. Na bazie sformułowanych przez organ I instancji warunków realizacji przedsięwzięcia, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju, GDOŚ zoptymalizował ich brzmienie m.in. modyfikując warunek dotyczący przejść dla zwierząt poprzez dodanie wykazu przejść oraz modyfikację ich parametrów. Całość nałożonych działań doprowadzi do zmniejszenia wpływu przedsięwzięcia na środowisko, co zapewni dalszą egzystencję gatunków i siedlisk występujących na tym obszarze.

Ad. 58

W odpowiedzi na zarzut dotyczący braków w inwentaryzacji przyrodniczej w zakresie siedlisk 91E0 w granicach obszaru PLH120088 Środkowy Dunajec z dopływami, GDOŚ stwierdza, że organ I instancji przeanalizował szczegółowo oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na ww. siedliska.

RDOŚ w Krakowie pismem DK75/64/04/2020/TB/428/07 z 10-01-2022 r. wezwał inwestora do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących metodyki inwentaryzacji siedlisk. W uzupełnieniu inwestora wyjaśniono, że w wyniku pogłębionej analizy i rozróżnienia podtypu siedliska przyjęto ostatecznie stanowisko, że wikliny nadrzeczne zostały niewłaściwie zidentyfikowane jako siedlisko 91E0, gdyż do tego typu siedliska z punktu widzenia siedlisk wskazywanych przez Unię Europejską w Dyrektywie Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory zalicza się jedynie lasy łęgowe ze związku *Salicion albae* w postaci zespołów i zbiorowisk: *Salicetum albae* łęg wierzbowy i *Populetum albae* łęg topolowy. Z kolei formacje krzewiaste, tj. zbiorowiska zaroślowe w postaci wiklin nadrzecznych *Salicetum triandro-viminalis*, nie stanowią siedliska 91E0 (*Monitoring siedlisk*

przyrodniczych. Przewodnik metodyczny część pierwsza. Red. Wojciech Mróz, Inspekcja Ochrony Środowiska, Warszawa, 2010 – patrz: identyfikatory fitosocjologiczne).

Biorąc pod uwagę powyższe, należy wskazać, że w ocenie GDOŚ inwentaryzacja przyrodnicza w zakresie siedliska 91E0 po dokonanych uzupełnieniach jest kompletna, a uwzględniając fakt, iż wikliny nadrzeczne nie reprezentują siedliska przyrodniczego 91E0, należy stwierdzić, że w obrębie ostoi Natura 2000 „Środkowy Dunajec z dopływami” nie wystąpi zagrożenie zniszczenia tego typu łągowych siedlisk przyrodniczych. W związku z tym brak jest znaczącego negatywnego wpływu na rozpatrywany obszar Natura 2000.

Ad. 59, 60, 61, 62

GDOŚ nie uwzględnił również zarzutów dotyczących nierzetelnej inwentaryzacji przyrodniczej i znacząco negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na siedliska przyrodnicze, a także gatunki roślin i zwierząt. Należy wskazać, że dane przyrodnicze nie charakteryzują się określonym terminem ważności i nie można z góry założyć, że pozyskanie ich w określonym terminie powoduje ich nieaktualność czy aktualność. Odwołujący nie wskazali, które z informacji straciły swoją aktualność. Ponadto nie można a priori uznać, że dane pochodzące z innych projektów (np. inwentaryzacje na potrzeby aktualizacji planów zadań ochronnych) będą niewystarczające, a metodyka ich zbierania nieprawidłowa czy nieodpowiadająca specyfice inwestycji liniowej lub też nieakceptowalna, gdyż dotyczy jedynie fragmentów terenu planowanego przedsięwzięcia. Kwestie te wymagają każdorazowo indywidualnego badania. W analizowanym przypadku nie jest jasne, co dokładnie było zdaniem odwołujących błędne w dokumentacji. RDOŚ w Krakowie, podobnie jak organ opiniujący i uzgadniający, przeanalizował dokumentację sprawy i uznał, że jest ona, po dokonanych uzupełnieniach, kompletna i możliwe jest na jej podstawie określenie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji. Takiego samego zdania jest organ odwoławczy. Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z pkt VII zaskarżonej decyzji niektóre z zagadnień zostaną uszczegółowione i doprecyzowane na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

GDOŚ wskazuje również, że informacje zgromadzone w aktach sprawy, w tym wyniki inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej na potrzeby opracowania raportu, są wystarczające do tego, aby właściwie ocenić wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Badania terenowe pozwoliły na zidentyfikowanie gatunków fauny bytujących na terenie i w sąsiedztwie przedsięwzięcia oraz miejsc cennych dla fauny, w tym lokalnych korytarzy migracyjnych oraz miejsc występowania cennych siedlisk przyrodniczych. Na podstawie tych danych organ pierwszej i organ drugiej instancji sformułowały warunki, które skutecznie zminimalizują negatywne oddziaływanie. Natomiast biorąc pod uwagę okres, jaki może minąć od momentu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu uzyskania zezwolenia na realizację inwestycji, GDOŚ uznał, że konieczne jest zreformowanie warunku VII.2 decyzji RDOŚ w Krakowie. Zgodnie z nowym brzmieniem tego warunku na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., zweryfikowane zostaną dane dotyczące występowania i aktywności zwierząt ze szczególnym uwzględnieniem dużych i średnich ssaków, ptaków oraz chomika europejskiego, wraz z weryfikacją wyznaczonych

szlaków migracji. Warto zaznaczyć, że na występowanie i liczebność niektórych gatunków fauny mają wpływ zmienne warunki środowiskowe, w tym postępujące zmiany klimatyczne.

Ad. 64 i 65

Odpowiadając na wnioski o przeprowadzenie przez GDOŚ rozprawy administracyjnej na podstawie art. 89 k.p.a. oraz o zorganizowanie spotkania stron z wnioskodawcą w celu wypracowania konsensusu, GDOŚ informuje, że zgodnie z art. 89 k.p.a. organ administracji publicznej przeprowadza rozprawę w każdym przypadku, gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania. Potwierdza to linia orzecznicza sądów, np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 kwietnia 2021 r., sygn. I GSK 2078/18: *Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia art. 89 § 1 k.p.a., należy wskazać, organ administracji jest obowiązany przeprowadzić rozprawę, gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania. Ocena czy przeprowadzenie rozprawy przyczyni się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania, należy do prowadzącego je organu.* Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 1 grudnia 2020 r. sygn. II OSK 3866/19: *Wniosek o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w postępowaniu administracyjnym nie wiąże organu. Nie jest ona też formą realizacji wskazanej w art. 11 k.p.a. zasady objaśniania stronom przesłanek załatwienia sprawy. Rozprawa ma służyć organowi do jak najpełniejszego ustalenia stanu faktycznego sprawy, zwłaszcza gdy wymaga tego udział świadków, biegłych lub przeprowadzenie oględzin.*

W opinii GDOŚ rozprawa administracyjna oraz spotkanie stron postępowania z wnioskodawcą nie przyczynią się ani do przyspieszenia, ani do uproszczenia sprawy. Spotkanie takie nie doprowadzi także do konsensusu pomiędzy odwołującymi się a GDDKiA. W trakcie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Krakowie w okresie 3 lat do GDDKiA i przekazanych przez RDOŚ w Krakowie zostało wiele pism i nie przyniosły one skutku w postaci zmiany wariantu wskazanego w dokumentacji do realizacji. W obecnym brzmieniu przepisu 81 ust. 1 u.o.o.ś. organ prowadzący postępowanie może wskazać, za zgodą wnioskodawcy, w decyzji wariant dopuszczony do realizacji, jedynie wtedy, kiedy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia wynika brak możliwości realizacji wariantu proponowanego przez wnioskodawcę. W analizowanym postępowaniu sytuacja taka nie ma miejsca, zatem decyzja jest zgodna z wnioskiem inwestora. A skoro GDDKiA pomimo licznych protestów, pism i organizowanych przez nią spotkań nie zmieniła i nie zmienia wariantu wskazanego do realizacji, to nie zmieni go również na skutek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, czy spotkań ze stronami postępowania. GDOŚ nie widzi także potrzeby udziału świadków, biegłych lub przeprowadzenia oględzin postępowaniu odwoławczym, ponieważ nie przyczyni się to do żadnych dodatkowych ustaleń czy wyjaśnienia zagadnień.

Ad. 66, 67, 68

Odwołujący się wniesli o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. oraz wskazanie organowi pierwszej instancji, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy;

- określenie wytycznych dla organu pierwszej instancji w zakresie interpretacji i stosowania przepisów prawa oraz ochrony interesów stron postępowania zgodnie z art. 138 § 2a k.p.a.;
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy poprzez odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.

Zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przepis powyższy nie może być interpretowany rozszerzająco, bowiem zasadą jest merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2 grudnia 2012 r., sygn. akt II OSK 1198/13, oraz Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2021, str. 622).

Stosownie do art. 138 § 2a k.p.a., jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych, nie znajdując przesłanek uzasadniających uchylenie przedmiotowej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, co do części niniejszej decyzji zostało zastosowane. Część zaskarżonej decyzji była niezgodna z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia, co uzasadniało jej uchylenie w tej części i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia pozostawienie tej części decyzji bez zmian.

Natomiast GDOŚ nie stwierdził przesłanek do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia, które wskazane są w art. 81 u.o.o.ś. Jak już wcześniej zostało napisane przy odniesieniu się do poszczególnych zarzutów:

- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, zatem GDOŚ nie odmówi zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.;
- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, zatem GDOŚ nie odmówi zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie art. 81 ust. 2 u.o.o.ś.;

- z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy – Prawo wodne, zatem GDOŚ nie odmówi zgody na realizację tego przedsięwzięcia na podstawie art. 81 ust. 3 u.o.o.ś.

Podsumowując powyższe, przywołane przez GDOŚ okoliczności wskazują, że uwagi i zarzuty zawarte w odwołaniach nie zostały poparte żadnymi dowodami, które mogłyby wskazywać na znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko planowanej drogi. Tym samym skarżący nie zdołali podważyć ustaleń zawartych w raporcie i jego uzupełnieniach oraz w zaskarżonej decyzji.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Krakowie dwukrotnie zapewnił społeczeństwu udział w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ust. 1 u.o.o.ś. i na zasadach określonych w rozdziale 2 „Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji” tej ustawy. Obwieszczeniem z 8 sierpnia 2023 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, organ pierwszej instancji zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Społeczeństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy w okresie 30 dni (od 14 sierpnia 2023 r. do 12 września 2023 r.). Obwieszczenie o przystąpieniu do udziału społeczeństwa zamieszczone zostało w Biuletynie Informacji Publicznej oraz wywieszone zostało na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie. Ponadto obwieszczenie wywieszone zostało w gminach: Brzesko (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Gnojnik (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Czchów (w BIP urzędu gminy), Iwkowa (na tablicy ogłoszeń oraz w BIP urzędu gminy), Łososina Dolna (na tablicy ogłoszeń oraz w BIP urzędu gminy), Chełmiec, Miasta Nowy Sącz (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Gródek nad Dunajcem (na tablicy ogłoszeń rządu Gminy Gródek nad Dunajcem oraz na tablicach ogłoszeń w sołectwach gminy).

Następnie obwieszczeniem z 28 czerwca 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, RDOŚ w Krakowie ponownie zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Społeczeństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy w okresie 30 dni (od 3 lipca 2024 r. do 1 sierpnia 2024 r.). Obwieszczenie o przystąpieniu do udziału społeczeństwa zamieszczone zostało w Biuletynie Informacji Publicznej oraz wywieszone zostało na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie. Ponadto obwieszczenie wywieszone zostało w gminach: Chełmiec (na stronie internetowej urzędu gminy, w BIP oraz na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Miasta Nowy Sącz (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Iwkowa (na tablicy ogłoszeń oraz w BIP urzędu gminy), Gnojnik (w BIP oraz na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Brzesko (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Łososina Dolna (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Czchów (na tablicy ogłoszeń urzędu gminy), Gródek nad Dunajcem (na tablicy ogłoszeń rządu gminy).

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji RDOŚ w Krakowie na stronach 40-41 zawarł informacje o przeprowadzonym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a na stronach 141-153 odniósł

się do wniesionych w toku udziału społeczeństwa uwag i wniosków. Uwagi te w większości pokrywają się w zakresie treści z uwagami wniesionymi w odwołaniach, na które GDOŚ udzielił odpowiedzi w tej decyzji.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, organ drugiej instancji, zawiadomieniem z 12 listopada 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.49 i znak: DOOŚ-WDŚI.420.22.2024.SP.51, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W związku z zawiadomieniem 17 listopada 2025 r. adwokat [REDAKTOWANE] pełnomocnik Gminy Czchów złożył pismo o udostępnienie materiału dowodowego oraz wniósł ponownie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, z uwagi na to, że decyzja wydana została z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Ponadto zaskarżonej decyzji zarzucił ponownie:

1. nieuwzględnienie stanowisk Gmin, co stanowi naruszenie Konwencji Aarhus;
2. niedostateczną analizę alternatywnych wariantów realizacji przedsięwzięcia;
3. nieuwzględnienie wariantu A jako lepszego środowiskowo, np. przy konieczności wycinki drzew;
4. brak uwzględnienia oddziaływania transgranicznego przedsięwzięcia;
5. zastosowanie niewystarczających środków ochrony przed emisją hałasu;
6. brak szczegółowych wymogów dotyczących kompensacji przyrodniczej.

Do zarzutów tych GDOŚ odniósł się, odpowiadając na zarzuty przedstawione w odwołaniach od zaskarżonej decyzji.

Dodatkowo w piśmie z 17 listopada 2025 r. zarzucono GDOŚ niepoprawność udostępniania dokumentacji i naruszenie art. 49b k.p.a. w odniesieniu do postanowienia GDOŚ z 14 sierpnia 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.20.2025.SP.2, uchylającego postanowienie RDOŚ w Krakowie z 5 czerwca 2025 r., znak: OO-RP.420.10.2025, odmawiające wszczęcia postępowania w kwestii nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r., znak: OO.421.2.4.2021.TŚ/EB, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie i przebudowie DK75 klasy GP na odcinku Brzesko – Nowy Sącz, odcinek II od Brzeska na włączeniu do DK75 do Nowego Sącza”. GDOŚ wyjaśnia, że zgodnie z art. 49b k.p.a. udostępnił to postanowienie stronom postępowania, które zwróciły się do GDOŚ o jego udostępnienie. Dokumenty potwierdzające udostępnienie wydanych przez GDOŚ rozstrzygnięć znajdują się w aktach sprawy.

Ponadto w punkcie 4 pisma z 17 listopada 2025 r. wskazano, że w ostatnim czasie GDOŚ uchylił wiele decyzji „związanych z podobnymi do niniejszej sprawy przedsięwzięciami” i wniesiono o zastosowanie w tej sprawie utrwalonej praktyki rozstrzygania przez GDOŚ spraw i uchylenie w całości zaskarżonej decyzji z powodu licznych naruszeń warunków. W piśmie przytoczone zostały decyzje dla przedsięwzięć dotyczących: budowy drogi ekspresowej S19, rozbudowy drogi krajowej nr 25, budowy obwodnicy Brzegu w ciągu drogi krajowej nr 39, itd. Należy wyjaśnić, że przywołane w piśmie decyzje nie zostały przez GDOŚ uchylone w całości

i przekazane do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.). Przywołane w piśmie decyzje zostały przez GDOŚ uchylone w części i w tym zakresie GDOŚ orzekł co do istoty sprawy albo umorzył postępowanie zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., a w pozostałej części utrzymał decyzję w mocy zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. Zatem rozstrzygnięcie przedmiotowej decyzji stanowi zastosowanie utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw przez GDOŚ.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów I, II.4, II.5, II.13, II.41, II.53, II.63, II.70, III.19, V.1, VII.2 decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 grudnia 2024 r.

Z kolei zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Część zaskarżonej decyzji była niezgodna z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia, co uzasadniało jej uchylenie w tej części i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia pozostawienie tej części decyzji bez zmian.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z

2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;

- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Maciej Ostrowski Dyrektor Oddziału GDDKiA w Krakowie – pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, e-Doręczenia: AE:PL-71976-52360-TIARA-28

2. [REDACTED]

3. [REDACTED]

4. [REDACTED]

5. [REDACTED]

6. [REDACTED]

7. [REDACTED]

8. [REDACTED]

9. [REDACTED]

10. [REDACTED]

11. [REDACTED]

12. [REDACTED]

13. [REDACTED]

14. [REDACTED]

15. [REDACTED]

16. [REDACTED]

17. [REDACTED]

18. [REDACTED]

19. [REDACTED]

20. [REDACTED]

21. [REDACTED]

22. [REDACTED]

23. [REDACTED]

24. [REDACTED]

25. [REDACTED]

26. [REDACTED]

27. [REDACTED]

28. [REDACTED]

29. [REDACTED]

30. [REDACTED]

31. [REDACTED]

32. [REDACTED]

33. [REDACTED]

34. [REDACTED]

35. [REDACTED]

36. [REDACTED]

37. [REDACTED]

38. [REDACTED]

39. [REDACTED]

40. Adwokat [REDACTED] pełnomocnik: [REDACTED] –
[REDACTED], [REDACTED]

41. Radca prawny [REDACTED] pełnomocnik: Stowarzyszenia Ochrony
Potoku Granicznik, [REDACTED], [REDACTED] – [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

42. Adwokat [REDACTED] – pełnomocnik Gminy Czchów – [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
43. Radca prawny [REDACTED] – pełnomocnik [REDACTED], [REDACTED] – [REDACTED],
[REDACTED]
44. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, ul. Jasna 17, 43-360 Bystra, e-Doręczenia: AE:PL-65602-86917-DSESB-14
45. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, e-Doręczenia: AE:PL-76945-10230-FTBJV-35